

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 48

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 55
18 lutego 2012

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	 ZALECENIA	
	 Europejski Bank Centralny	
2012/C 48/01	Zalecenie Europejskiego Banku Centralnego z dnia 10 lutego 2012 r. udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Bank of Greece (EBC/2012/1)	1
	 OPINIE	
	 Europejski Inspektor Ochrony Danych	
2012/C 48/02	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”)	2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Rada

2012/C 48/03	Ogłoszenie skierowane do osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w decyzji Rady 2011/101/WPZiB zmienionej decyzją Rady 2012/97/WPZiB	13
--------------	--	----

Komisja Europejska

2012/C 48/04	Kursy walutowe euro	14
2012/C 48/05	Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydana na posiedzeniu w dniu 17 października 2011 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie COMP/39.605 – CRT Glass – Sprawozdawca: Niderlandy	15
2012/C 48/06	Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające – COMP/39.605 – CRT Glass	16
2012/C 48/07	Streszczenie decyzji Komisji z dnia 19 października 2011 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu oraz art. 53 Porozumienia EOG (Sprawa COMP/39.605 – CRT GLASS) (notyfikowana jako dokument nr C(2011) 7436 wersja ostateczna) ⁽¹⁾	18

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2012/C 48/08	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6499 – FCC/Mitsui Renewable Energy/FCC Energia) – Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	20
2012/C 48/09	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa COMP/M.6468 – Forfarmers/Hendrix) ⁽¹⁾	22

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

ZALECENIA

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

ZALECENIE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 10 lutego 2012 r.

udzielane Radzie Unii Europejskiej w sprawie zewnętrznych biegłych rewidentów Bank of Greece

(EBC/2012/1)

(2012/C 48/01)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 27 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Sprawozdania finansowe Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz krajowych banków centralnych podlegają badaniu prowadzonemu przez niezależnych zewnętrznych biegłych rewidentów rekomendowanych przez Radę Prezesów EBC i zatwierdzanych przez Radę Unii Europejskiej.
- (2) Mandat obecnego zewnętrznego biegłego rewidenta Bank of Greece wygasa po przeprowadzeniu badania za rok obrachunkowy 2011. Niezbędne jest zatem wyznaczenie zewnętrznego biegłego rewidenta na okres od roku obrachunkowego 2012.

- (3) Na swojego zewnętrznego biegłego rewidenta na lata obrachunkowe 2012–2016 Bank of Greece wybrał firmę KPMG Certified Auditors A.E.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Zaleca się wyznaczenie firmy KPMG Certified Auditors A.E. na zewnętrznego biegłego rewidenta Bank of Greece na lata obrachunkowe 2012–2016.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 10 lutego 2012 r.

Mario DRAGHI
Prezes EBC

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”)

(2012/C 48/02)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 7 i 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾,

uwzględniając wniosek o wydanie opinii zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

1. WPROWADZENIE**1.1. Konsultacje z EIOD**

1. Dnia 29 sierpnia 2011 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący rozporządzenia (zwany dalej „wnioskiem” lub „wnioskowanym rozporządzeniem”) Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”) ⁽³⁾. Tego samego dnia wniosek przesłano EIOD do konsultacji.
2. Przed przyjęciem wniosku EIOD miał możliwość zgłoszenia nieformalnych uwag na temat wniosku, wcześniej zaś na temat komunikatu Komisji „Lepsze zarządzanie jednolitym rynkiem dzięki ściślejszej współpracy admini-

stracyjnej: Strategia rozszerzania i rozwoju systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym („IMI”) („komunikatu w sprawie strategii IMI”) ⁽⁴⁾, który poprzedził wniosek. Wiele z tych uwag uwzględniono we wniosku, w wyniku czego zabezpieczenia związane z ochroną danych zawarte we wniosku zostały udoskonalone.

3. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt przeprowadzenia z nim formalnych konsultacji przez Komisję oraz zamieszczenia odniesienia do obecnej opinii w preambule wniosku.

1.2. Cele i zakres wniosku

4. System IMI jest narzędziem informatycznym umożliwiającym właściwym organom w państwach członkowskich wzajemną wymianę informacji podczas stosowania prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego. System ten umożliwia władzom krajowym, regionalnym i lokalnym państw członkowskich UE szybko i łatwo komunikację z odpowiednikami w pozostałych krajach europejskich. Wiąże się to również z przetwarzaniem stosownych danych osobowych, w tym danych szczególnie chronionych.

5. System IMI powstał pierwotnie jako narzędzie komunikacyjne służące bezpośredniej wymianie informacji na mocy dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych ⁽⁵⁾ i dyrektywy usługowej ⁽⁶⁾. Pomaga on użytkownikom znaleźć właściwy organ, z którym należy się skontaktować w innym państwie, oraz skomunikować się z nim za pomocą już przetłumaczonych zestawów standardowych pytań i odpowiedzi ⁽⁷⁾.

⁽⁴⁾ COM(2011) 75.

⁽⁵⁾ Dyrektywa 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255 z 30.9.2005, s. 22).

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

⁽⁷⁾ Dla ilustracji, typowym pytaniem zawierającym dane szczególnie chronione byłoby na przykład: „Czy załączony dokument zgodnie z prawem poświadcza, że w odniesieniu do następującej osoby: (migrujący pracownik) nie zawieszono prawa do wykonywania zawodu ani nie zakazano wykonywania właściwej działalności zawodowej z powodu poważnego wykroczenia zawodowego lub przestępstwa?”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ COM(2011) 522 wersja ostateczna.

6. IMI jest jednak w założeniu elastycznym, horyzontalnym systemem, który można dostosować do potrzeb wielu obszarów prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego. Przewiduje się, że jego zastosowanie będzie w przyszłości stopniowo rozszerzane na dodatkowe obszary prawodawstwa.
7. Planuje się również rozszerzenie funkcji IMI. Oprócz wymiany informacji między dwiema stronami planuje się także, lub też wdrożono już, inne funkcje takie jak „procedury powiadamiania, mechanizmy ostrzegania, procedury wzajemnej pomocy oraz rozwiązywania problemów”⁽⁸⁾, jak też „repozytorium informacji do późniejszego wykorzystania przez uczestników IMI”⁽⁹⁾. Wiele, choć nie wszystkie, z tych funkcji może się także wiązać z przetwarzaniem danych osobowych.
8. Celem wniosku jest zapewnienie IMI jednoznacznej podstawy prawnej i kompleksowych ram ochrony danych.

1.3. Ogólne informacje o wniosku: proces stopniowego tworzenia kompleksowych ram ochrony danych dla IMI

9. Wiosną 2007 r. Komisja poprosiła o opinię Grupy Roboczej Art. 29 dotyczącą implikacji IMI z punktu widzenia ochrony danych. Grupa Robocza wydała opinię dnia 20 września 2007 r.⁽¹⁰⁾ W opinii zalecono, aby Komisja zapewniła bardziej jednoznaczną podstawę prawną i konkretne zabezpieczenia związane z ochroną danych przy ich wymianie w ramach IMI. EIOD wziął aktywny udział w pracach podgrupy zajmującej się IMI i poparł wnioski zawarte w opinii Grupy Roboczej Art. 29.
10. Na późniejszym etapie EIOD nadal przedstawiał Komisji wskazówki dotyczące sposobu stopniowego zapewnienia IMI bardziej kompleksowych ram ochrony danych⁽¹¹⁾. W ramach tej współpracy od chwili wydania w dniu 22 lutego 2008 r. opinii w sprawie wdrożenia IMI⁽¹²⁾ EIOD konsekwentnie opowiada się za stworzeniem nowego instrumentu prawnego w ramach zwykłej procedury ustawodawczej w celu ustanowienia w odniesieniu do IMI bardziej kompleksowych ram ochrony danych i zagwarantowania pewności prawa. Obecnie przedstawiono wniosek dotyczący takiego instrumentu prawnego⁽¹³⁾.

⁽⁸⁾ Zob. motyw 10.

⁽⁹⁾ Zob. art. 13 ust. 2.

⁽¹⁰⁾ Opinia nr 7/2007 Grupy Roboczej Art. 29 w sprawie kwestii ochrony danych w związku z systemem informacji na temat rynku wewnętrznego (IMI), WP140. Dokument ten jest dostępny pod adresem: http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/docs/wpdocs/2007/wp140_pl.pdf

⁽¹¹⁾ Najważniejsze dokumenty związane z tą współpracą są dostępne na stronie internetowej Komisji poświęconej IMI pod adresem: http://ec.europa.eu/internal_market/imi-net/data_protection_pl.html, jak również na stronie internetowej EIOD pod adresem: <http://www.edps.europa.eu>

⁽¹²⁾ Opinia EIOD dotycząca decyzji 2008/49/WE Komisji z dnia 12 grudnia 2007 r. w sprawie wdrożenia systemu wymiany informacji rynku wewnętrznego (IMI) pod względem ochrony danych osobowych (Dz.U. C 270 z 25.10.2008, s. 1).

⁽¹³⁾ Grupa Robocza Art. 29 również planuje zgłosić uwagi dotyczące wniosku. EIOD śledzi prace stosownej podgrupy Grupy Roboczej i zgłasza uwagi.

2. ANALIZA WNIOSKU

2.1. Ogólny pogląd EIOD na temat wniosku oraz na temat najważniejszych wyzwań związanych z uregulowaniem IMI

11. EIOD ogólnie pozytywnie ocenia IMI. Popiera on cele Komisji polegające na ustanowieniu elektronicznego systemu wymiany informacji oraz uregulowaniu jego aspektów dotyczących ochrony danych. Usprawniony system nie tylko zwiększy efektywność współpracy, ale może też pomóc w zapewnieniu trwałej zgodności ze stosownymi przepisami dotyczącymi ochrony danych. Będzie to możliwe dzięki określeniu jasnych zasad, jakie informacje można wymieniać, z kim i pod jakimi warunkami.
12. EIOD z zadowoleniem przyjmuje również fakt, że Komisja proponuje horyzontalny instrument prawny dla IMI w postaci rozporządzenia Rady i Parlamentu. Z zadowoleniem stwierdza, że we wniosku kompleksowo wskazano najistotniejsze kwestie dotyczące ochrony danych w związku z IMI. Jego uwagi należy zatem interpretować w tym pozytywnym kontekście.
13. EIOD ostrzega niemniej, że ustanowienie jednego scentralizowanego systemu elektronicznego dla większej liczby obszarów współpracy administracyjnej wiąże się także z ryzykiem. Najważniejszym rodzajem ryzyka jest możliwość udostępniania większej ilości danych szerszej grupie odbiorców, niż jest to konieczne do celów efektywnej współpracy, oraz fakt, że dane, w tym również potencjalnie dane nieaktualne i niedokładne, mogą pozostawać w systemie elektronicznym dłużej, niż jest to niezbędne. Wrażliwą kwestią jest też bezpieczeństwo systemu informacyjnego dostępnego w 27 państwach członkowskich, gdyż cały system będzie tylko tak bezpieczny, jak najsłabsze ogniwo łańcucha.

Najważniejsze wyzwania

14. W odniesieniu do ram prawnych IMI, które mają zostać ustanowione we wnioskowanym rozporządzeniu, EIOD zwraca uwagę na dwa główne wyzwania:
- potrzebę zapewnienia spójności przy poszanowaniu różnorodności oraz
 - potrzebę wyważenia pomiędzy elastycznością a pewnością prawa.
15. Te główne wyzwania stanowią ważne punkty odniesienia i w znacznej mierze decydują o podejściu przyjętym przez EIOD w obecnej opinii.

Zapewnienie spójności przy poszanowaniu różnorodności

16. Po pierwsze, system IMI jest wykorzystywany w 27 państwach członkowskich. Na obecnym etapie harmonizacji przepisów europejskich między krajowymi procedurami administracyjnymi oraz krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych występują znaczące różnice. System IMI trzeba skonstruować w taki sposób, aby użytkownicy w każdym z 27 państw członkowskich mieli możliwość przestrzegania swojego prawa krajowego,

w tym krajowych przepisów dotyczących ochrony danych, przy wymianie danych osobowych za jego pośrednictwem. Jednocześnie osoby, których dane dotyczą, muszą również mieć pewność, że ich dane będą podlegać spójnej ochronie niezależnie od ich przekazywania za pośrednictwem IMI do innego państwa członkowskiego. Zapewnienie spójności przy poszanowaniu różnorodności jest jednym z głównych wyzwań z punktu widzenia budowy infrastruktury zarówno technicznej, jak i prawnej systemu IMI. Należy unikać nadmiernej złożoności i rozdrobnienia. Czynności przetwarzania danych w ramach IMI muszą być przejrzyste, a odpowiedzialność za podejmowanie decyzji dotyczących konstrukcji systemu, jego bieżącego utrzymywania i wykorzystania, jak również nadzoru nad nim musi być określona w jednoznaczny sposób.

Wyważenie pomiędzy elastycznością a pewnością prawa

17. Po drugie, w przeciwieństwie do niektórych innych wielkoskalowych systemów informatycznych takich jak system informacyjny Schengen, wizowy system informacyjny, system informacji celnej czy Eurodac, które skupiają się bez wyjątku na współpracy w konkretnych, wyraźnie określonych obszarach, system IMI jest horyzontalnym narzędziem wymiany informacji i może być wykorzystywany w celu jej ułatwienia w wielu różnych obszarach polityki. Oczekuje się również, że zakres IMI ulegnie stopniowemu rozszerzeniu o dodatkowe obszary polityki, a jego funkcje mogą także ulec zmianie, obejmując nieokreślone jak dotąd rodzaje współpracy administracyjnej. Te szczególne cechy systemu IMI utrudniają jednoznaczne określenie jego funkcji oraz rodzajów wymiany danych, które mogą następować w ramach systemu. Dlatego też trudniej jest jednoznacznie określić stosowne zabezpieczenia związane z ochroną danych.
18. EIOD przyznaje, że niezbędna jest elastyczność i dostrzega pragnienie Komisji, aby uczynić rozporządzenie odpornym na wpływ czasu. Nie powinno to jednak skutkować brakiem jasności lub pewności prawa, jeżeli chodzi o funkcje systemu oraz wdrażane zabezpieczenia związane z ochroną danych. Z tego powodu, gdy tylko jest to możliwe, wniosek powinien mieć bardziej szczegółowy charakter, wychodząc poza powtórzenie najważniejszych zasad ochrony danych określonych w dyrektywie 95/46/WE i rozporządzeniu (WE) nr 45/2011⁽¹⁴⁾.

2.2. Zakres IMI i jego przewidywane rozszerzenie (art. 3 i 4)

2.2.1. Wprowadzenie

19. EIOD z zadowoleniem przyjmuje jednoznaczne określenie we wniosku obecnego zakresu systemu IMI; w załączniku I wymieniono stosowne akty unijne, na podstawie których może dochodzić do wymiany informacji. Przewidziano tam współpracę na mocy konkretnych przepisów

dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, dyrektywy usługowej oraz dyrektywy w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej⁽¹⁵⁾.

20. Przewidywane jest rozszerzenie zakresu IMI, więc potencjalne obszary jego rozszerzenia wymieniono w załączniku II. Pozycje z załącznika II mogą być przenoszone do załącznika I aktem delegowanym przyjmowanym przez Komisję po ocenie skutków⁽¹⁶⁾.
21. EIOD przyjmuje tę zasadę z zadowoleniem, gdyż (i) wyraźnie określa ona zakres IMI oraz (ii) zapewnia przejrzystość; a zarazem (iii) umożliwia elastyczność w przypadkach, w których system IMI będzie w przyszłości wykorzystywany do dodatkowej wymiany informacji. Gwarantuje ona również, że za pośrednictwem systemu IMI nie będą mogły być dokonywane wymiany informacji bez (i) właściwej podstawy prawnej w konkretnym prawodawstwie w sprawie rynku wewnętrznego umożliwiającym lub nakazującym wymianę informacji⁽¹⁷⁾ oraz (ii) zamieszczenia odniesienia do tej podstawy prawnej w załączniku I do rozporządzenia.
22. Mimo tego nadal występuje niepewność w odniesieniu do zakresu IMI, w odniesieniu do obszarów polityki, które może objąć system oraz w odniesieniu do funkcji, które zawiera on lub może zawierać.
23. Po pierwsze, nie można wykluczyć, że zakres IMI zostanie rozszerzony poza obszary polityki wymienione w załączniku I i II. Może tak się stać, jeżeli wykorzystanie IMI zostanie zapisane w odniesieniu do pewnych rodzajów wymiany informacji nie w akcie delegowanym Komisji, ale w akcie przyjętym przez Parlament i Radę w przypadku, którego nie przewidziano w załączniku II⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa 2011/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej (Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45).

⁽¹⁶⁾ W samym projekcie rozporządzenia nie wspomniano o ocenie skutków. Na stronie 8 uzasadnienia towarzyszącego wnioskowi wyjaśniono jednak, że Komisja będzie upoważniona do przeniesienia pozycji z załącznika II do załącznika I poprzez przyjęcie aktu delegowanego „po przeprowadzeniu oceny wykonalności technicznej, opłacalności oraz łatwości obsługi i ogólnego wpływu proponowanych rozwiązań na system oraz, w stosownych przypadkach, oceny wyników ewentualnej fazy testowej”.

⁽¹⁷⁾ Wyjątkiem jest SOLVIT (zob. sekcja I pkt 1 załącznika II), w przypadku którego dostępne jest jedynie „prawo miękkie” w postaci zalecenia Komisji. Z punktu widzenia ochrony danych zdaniem EIOD w konkretnym przypadku SOLVIT-u podstawą prawną przetwarzania może być „zgoda” osób, których dane dotyczą.

⁽¹⁸⁾ Może tak się stać z inicjatywy Komisji, ale nie można też wykluczyć, że pomysł wykorzystania IMI w konkretnym obszarze polityki pojawi się na późniejszym etapie procesu ustawodawczego – może to zaproponować Parlament lub Rada. W przeszłości miało to już miejsce w odniesieniu do dyrektywy w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej. W takim przypadku potrzebna byłaby większa jasność co do „procedury” rozszerzenia, w której, jak się wydaje, skupiono się wyłącznie na rozszerzeniu poprzez akty delegowane (zob. przepisy dotyczące oceny skutków, aktów delegowanych, aktualizacji załącznika I).

⁽¹⁴⁾ W tym kontekście zob. też nasze uwagi w sekcji 2.2 dotyczące przewidywanego rozszerzenia IMI.

24. Po drugie, chociaż rozszerzenie zakresu na nowe obszary polityki może w pewnych przypadkach wymagać niewielkich lub nie wymagać żadnych zmian istniejących funkcji systemu⁽¹⁹⁾, inne rozszerzenia mogą wymagać nowych i innych funkcji lub też znaczących zmian funkcji istniejących:

- chociaż we wniosku odniesiono się do kilku istniejących lub planowanych funkcji, odniesienia te są często niewystarczająco jasne lub szczegółowe. Dotyczy to w różnym stopniu odniesień do ostrzeżeń, podmiotów zewnętrznych, repozytoriów, procedur wzajemnej pomocy i rozwiązywania problemów⁽²⁰⁾. Dla ilustracji, odnoszące się do kluczowej istniejącej funkcji słowo „ostrzeżenie” pojawia się tylko raz – w motywie 10,
- na mocy wnioskowanego rozporządzenia możliwe jest wprowadzenie nowych rodzajów funkcji, o których w ogóle nie wspomniano we wniosku,
- jak dotąd system IMI określany jest jako narzędzie informatyczne służące wymianie informacji, a więc innymi słowami narzędzie komunikacyjne (zob. np. art. 3 wniosku). Niektóre spośród funkcji, o których jest mowa we wniosku, w tym funkcja „repozytorium informacji”, wydają się wszakże wychodzić poza ten zakres. Wnioskowane wydłużenie okresów zatrzymywania danych do pięciu lat również sugeruje przejście w stronę „bazy danych”. W fundamentalny sposób zmieniłoby to charakter IMI⁽²¹⁾.

2.2.2. Zalecenia

25. Aby zaradzić tym niejasnościom, EIOD zaleca dwojakie podejście. Proponuje po pierwsze, aby jasno opisać i konkretnie wskazać możliwe już teraz do przewidzenia funkcje; po drugie, aby zastosować odpowiednie zabezpieczenia proceduralne zapewniające wnikliwe uwzględnienie kwestii ochrony danych również podczas przyszłego rozwoju systemu IMI.

Wyjaśnienia dotyczące już dostępnych lub możliwych do przewidzenia funkcji (np. wymian między dwiema stronami, ostrzeżeń, repozytoriów, rozwiązywania problemów i podmiotów zewnętrznych)

26. EIOD zaleca, aby w rozporządzeniu bardziej szczegółowo opisać te funkcje, które są już znane, na przykład wymiany informacji, o których mowa w załącznikach I i II.
27. Można na przykład przewidzieć bardziej szczegółowe i wyraźne środki związane z integracją SOLVIT-u⁽²²⁾

⁽¹⁹⁾ Na przykład wymiana informacji między dwiema stronami na mocy dyrektywy w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych oraz dyrektywy w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej opiera się zasadniczo na takiej samej strukturze i może następować przy wykorzystaniu podobnych funkcji oraz podobnych zabezpieczeń związanych z ochroną danych.

⁽²⁰⁾ Zob. motywy 2, 10, 12, 13 i 15 oraz art. 5 lit. b), art. 5 lit. i), art. 10 ust. 7 i art. 13 ust. 2.

⁽²¹⁾ Nawiasem mówiąc, jeżeli system IMI ma zastąpić/uzupełnić istniejące systemy służące obsłudze i archiwizacji akt lub też ma być wykorzystywany jako baza danych, należy to wskazać wyraźnie w art. 3.

⁽²²⁾ Zob. sekcja I pkt 1 załącznika II.

z systemem IMI (przepisy dotyczące „podmiotów zewnętrznych” i „rozwiązywania problemów”) oraz z wykazami specjalistów i dostawców usług (przepisy dotyczące „repozytoriów”).

28. Należy też zamieścić dodatkowe wyjaśnienia odnoszące się do „ostrzeżeń”, które są już wykorzystywane na mocy dyrektywy usługowej i mogą zostać wprowadzone w dodatkowych obszarach polityki. W szczególności „ostrzeżenie” jako funkcję należy wyraźnie zdefiniować w art. 5 (wraz z innymi funkcjami takimi jak wymiana informacji między dwiema stronami i repozytoria). Należy też zamieścić wyjaśnienia dotyczące praw dostępu i okresów zatrzymywania w odniesieniu do ostrzeżeń⁽²³⁾.

Zabezpieczenia proceduralne (ocena skutków z punktu widzenia ochrony danych i konsultacje z organami ochrony danych)

29. Jeżeli zamierzeniem jest zapewnienie rozporządzeniu odporności na upływ czasu w odniesieniu do dodatkowych funkcji, które mogą być niezbędne w perspektywie długookresowej, a tym samym dopuszczenie dodatkowych funkcji niezdefiniowanych jeszcze w rozporządzeniu, powinny temu towarzyszyć odpowiednie zabezpieczenia proceduralne zapewniające podjęcie stosownych działań na rzecz wdrożenia niezbędnych zabezpieczeń związanych z ochroną danych przed wprowadzeniem nowych funkcji. Powinno to też dotyczyć rozszerzania systemu na nowe obszary polityki, gdy ma to skutki z punktu widzenia ochrony danych.

30. EIOD zaleca wprowadzenie jednoznacznego mechanizmu zapewniającego wnikliwą ocenę zagadnień związanych z ochroną danych przed każdym rozszerzeniem funkcjonalności lub objęciem nowego obszaru polityki zakresem IMI; w razie potrzeby w architekturze systemu należy uwzględnić dodatkowe zabezpieczenia lub środki techniczne. W szczególności:

- wymóg oceny skutków, o której mowa na stronie 8 uzasadnienia, powinien zostać zamieszczony w samym rozporządzeniu, i powinien obejmować również ocenę skutków z punktu widzenia ochrony danych, w której należy konkretnie wskazać, jakie ewentualne zmiany w strukturze IMI są konieczne w celu zagwarantowania, że zabezpieczenia związane z ochroną danych, obejmujące także nowe obszary polityki lub funkcje, pozostaną odpowiednie,

- w rozporządzeniu należy konkretnie wskazać, że przed każdym rozszerzeniem IMI wymagane są konsultacje z EIOD i krajowymi organami ochrony danych. Konsultacje te mogą odbywać się w ramach mechanizmu przewidzianego do celów skoordynowanego nadzoru w art. 20.

⁽²³⁾ Zob. sekcje 2.4 i 2.5.5 poniżej.

31. Powyższe zabezpieczenia proceduralne (ocena skutków z punktu widzenia ochrony danych i konsultacje) powinny odnosić się do rozszerzenia zarówno za pośrednictwem aktu delegowanego Komisji (przeniesienia pozycji z załącznika II do załącznika I), jak i za pośrednictwem rozporządzenia Parlamentu i Rady uwzględniającego pozycję, której nie zawarto w załączniku II.
32. Wreszcie, EIOD zaleca, aby w rozporządzeniu wyjaśniono, czy zakres aktów delegowanych, które Komisja będzie mogła przyjmować na mocy art. 23, obejmie jakiegokolwiek inne kwestie poza przenoszeniem pozycji z załącznika II do załącznika I. W miarę możliwości Komisja powinna na mocy rozporządzenia zyskać uprawnienia do przyjmowania konkretnych aktów wykonawczych lub delegowanych w celu sprecyzowania wszelkich dodatkowych funkcji systemu lub też odniesienia się do ewentualnych przyszłych kwestii związanych z ochroną danych.

2.3. Role, kompetencje i obowiązki (art. 7–9)

33. EIOD z zadowoleniem przyjmuje poświęcenie pełnego rozdziału (Rozdziału II) wyjaśnieniu kwestii funkcji i obowiązków poszczególnych podmiotów zaangażowanych w IMI. Przepisy te można dodatkowo udoskonalić w sposób opisany poniżej.
34. W art. 9 opisano obowiązki wynikające z roli Komisji jako administratora danych. EIOD zaleca ponadto zamieszczenie dodatkowego przepisu dotyczącego roli Komisji w dopilnowaniu, aby system zaprojektowano z uwzględnieniem zasad ochrony prywatności, jak też dotyczącego jej roli jako koordynatora kwestii związanych z ochroną danych.
35. EIOD z zadowoleniem odnotowuje fakt, że wśród zadań koordynatorów IMI określonych w art. 7 wymieniono konkretnie koordynację związaną z ochroną danych, w tym pełnienie roli punktu kontaktowego dla Komisji. Zaleca ponadto doprecyzowanie, że powyższe zadania związane z koordynacją obejmują też kontakty z krajowymi organami ochrony danych.

2.4. Prawa dostępu (art. 10)

36. W art. 10 zawarto zabezpieczenia dotyczące praw dostępu. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po zgłoszeniu przez niego uwag przepisy te znacząco udoskonalono.
37. Biorąc pod uwagę horyzontalny charakter IMI i rozszerzanie się systemu, ważne jest dopilnowanie, aby gwarantował on zastosowanie „chińskich murów” ograniczających przetwarzanie informacji w danym obszarze polityki wyłącznie do tego obszaru: użytkownicy IMI powinni: (i) mieć dostęp do informacji wyłącznie zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu oraz (ii) mieć dostęp ograniczony do danego obszaru polityki.
38. Jeżeli nie da się uniknąć sytuacji, w której użytkownik IMI ma prawo dostępu do informacji dotyczących kilku obszarów polityki (może tak być na przykład w przypadku niektórych instytucji samorządowych),

system powinien co najmniej zapobiegać łączeniu informacji pochodzących z różnych obszarów polityki. Ewentualne niezbędne wyjątki należy określić w przepisach wykonawczych lub w akcie Unii, ściśle przestrzegając zasady celowości.

39. Zasady te naszkicowano ogólnie w tekście rozporządzenia, ale można je dodatkowo wzmocnić i zapewnić ich realizację.
40. W odniesieniu do praw dostępu przyznanych Komisji EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w art. 9 ust. 2, art. 9 ust. 4 i art. 10 ust. 6 wniosku czytanych łącznie stwierdza się, iż Komisja nie będzie miała dostępu do danych osobowych wymienianych między państwami członkowskimi z wyjątkiem przypadków, w których Komisję wskazano jako uczestnika procedury współpracy administracyjnej.
41. Należy również doprecyzować prawa dostępu podmiotów zewnętrznych oraz prawo dostępu do ostrzeżeń⁽²⁴⁾. Jeżeli chodzi o ostrzeżenia, EIOD zaleca, aby w rozporządzeniu znalazł się zapis, że nie należy ich domyślnie przysyłać wszystkim stosownym właściwym organom we wszystkich państwach członkowskich, ale jedynie organom, których one dotyczą – zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu. Nie wyklucza to przesyłania ostrzeżeń wszystkim państwom członkowskim w konkretnych przypadkach lub konkretnych obszarach polityki, jeżeli dotyczą one wszystkich państw. Podobnie niezbędna jest analiza indywidualnych przypadków, aby zdecydować, czy Komisja powinna mieć dostęp do ostrzeżeń.

2.5. Zatrzymywanie danych osobowych (art. 13 i 14)

2.5.1. Wprowadzenie

42. W art. 13 wniosku wydłużono okres przechowywania danych w IMI z obecnych sześciu miesięcy (liczonych od zamknięcia sprawy) do pięciu lat, przy czym dane są „blokowane” po 18 miesiącach. Podczas okresu „blokady” dane są dostępne jedynie przy zastosowaniu konkretnej procedury, którą można zainicjować tylko na wniosek osoby, której dane dotyczą, lub w przypadku, gdy dane są konieczne „do celów udostępnienia dowodu potwierdzającego przeprowadzenie wymiany informacji za pomocą IMI”.
43. W rezultacie przechowywanie danych w IMI można więc podzielić na trzy okresy:
- od chwili ich przesłania do chwili zamknięcia sprawy,
 - od chwili zamknięcia sprawy przez okres 18 miesięcy⁽²⁵⁾,
 - od chwili upływu okresu 18 miesięcy – w zablokowanej formie przez dalsze trzy lata i sześć miesięcy (innymi słowy, do chwili upływu pięciu lat od zamknięcia sprawy).

⁽²⁴⁾ Zob. również sekcję 2.2.2

⁽²⁵⁾ W art. 13 ust. 1 sugeruje się, że 18 miesięcy jest okresem maksymalnym, możliwe jest zatem też ustanowienie okresu krótszego. Nie ma to jednak wpływu na całkowitą długość okresu zatrzymywania, który w każdym przypadku trwałby do chwili upływu pięciu lat od zamknięcia sprawy.

44. Oprócz tych zasad ogólnych w art. 13 ust. 2 dopuszcza się zatrzymanie danych w „repozytorium informacji” tak długo, jak są one potrzebne do tego celu, za zgodą osoby, której dane dotyczą, lub gdy „jest to konieczne, aby zastosować się do przepisów aktu Unii”. Ponadto w art. 14 przewidziano podobny mechanizm blokowania w odniesieniu do zatrzymywania danych osobowych użytkowników IMI – przez pięć lat od daty, gdy przestają oni być użytkownikami IMI.

45. Innych konkretnych przepisów brak. Dlatego też ogólne zasady mają przypuszczalnie znaleźć zastosowanie nie tylko do wymian między dwiema stronami, ale też do ostrzeżeń, rozwiązywania problemów (jak w przypadku SOLVIT-u⁽²⁶⁾) oraz wszystkich innych funkcji związanych z przetwarzaniem danych osobowych.

46. EIOD ma kilka uwag w odniesieniu do okresów zatrzymywania danych w świetle art. 6 ust. 1 lit. e) dyrektywy 95/46/WE i art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 45/2001, zgodnie z którymi dane osobowe nie mogą być przechowywane dłużej, niż jest to konieczne do celów, dla których dane były gromadzone lub dla których są przetwarzane dalej.

2.5.2. Od przesłania do zamknięcia sprawy: potrzeba punktualnego zamknięcia sprawy

47. W odniesieniu do pierwszego okresu – od przesłania informacji do zamknięcia sprawy – EIOD żywi obawy związane z ryzykiem, że pewne sprawy mogą nie zostać zamknięte nigdy lub zostać zamknięte dopiero po nieproporcjonalnie długim czasie. Może to skutkować pozostawieniem pewnych danych osobowych w bazie danych dłużej, niż jest to konieczne, lub nawet na czas nieokreślony.

48. EIOD zdaje sobie sprawę, że Komisja dokonała praktycznych postępów w redukcji zaległości w IMI, wdrożono też w odniesieniu do wymian między dwiema stronami system monitorujący punktualne zamykanie spraw i wysyłający regularne przypomnienia spóźniającym się podmiotom. Ponadto nowo wprowadzona zmiana funkcji systemu pozwala, zgodnie z zasadą „ochrony prywatności w fazie projektowania”, zaakceptować odpowiedź, a zarazem zamknąć sprawę jednym wciśnięciem przycisku. Wcześniej wymagało to dwóch osobnych kroków, co mogło prowadzić do pozostania w systemie części nieaktywnych spraw.

49. EIOD z zadowoleniem przyjmuje te wysiłki o charakterze praktycznym. Zaleca jednak, aby w tekście samego rozporządzenia zawarto gwarancje, że sprawy w IMI będą zamykane punktualnie, a sprawy nieaktywne (w odniesieniu do których nie podejmowano ostatnio żadnych działań) zostaną usunięte z bazy danych.

2.5.3. Od zamknięcia sprawy do upływu 18 miesięcy: czy wydłużenie sześciomiesięcznego okresu jest uzasadnione?

50. EIOD zachęca do ponownego rozważenia, czy istnieje wystarczające uzasadnienie dla wydłużenia obecnego sześciomiesięcznego okresu do 18 miesięcy od chwili zamknięcia sprawy, a jeżeli tak, czy to uzasadnienie dotyczy jedynie wymian informacji między dwiema stronami, czy też innych funkcji. IMI istnieje już od kilku lat i należy wziąć pod uwagę praktyczne doświadczenia zgromadzone pod tym względem.

51. Jeżeli IMI pozostanie narzędziem wymiany informacji (a nie systemem obsługi dokumentów, bazą danych lub archiwum), i jeżeli właściwym organom udostępni się środki umożliwiające pobranie z systemu otrzymanych informacji (elektronicznie lub w formie papierowej, ale w każdym przypadku w sposób pozwalający wykorzystać pobrane informacje jako dowody⁽²⁷⁾), wydaje się, że w ogóle nie ma większej potrzeby przechowywania danych w IMI po zamknięciu sprawy.

52. W przypadku wymian informacji między dwiema stronami potencjalna potrzeba zadania dalszych pytań nawet po przyjęciu odpowiedzi, a więc po zamknięciu sprawy, może uzasadniać (rozsądnie krótki) okres zatrzymywania danych po zamknięciu sprawy. Na pierwszy rzut oka obecny sześciomiesięczny okres wydaje się wystarczająco długi w tym celu.

2.5.4. Od 18 miesięcy do pięciu lat: dane „zablokowane”

53. Zdaniem EIOD Komisja nie przedstawiła również wystarczającego uzasadnienia dla konieczności i proporcjonalności zatrzymywania „danych zablokowanych” przez okres do pięciu lat.

54. Na stronie 9 uzasadnienia znajduje się odniesienie do orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Rijkeboer⁽²⁸⁾. EIOD zaleca Komisji ponowne rozważenie implikacji tej sprawy z punktu widzenia zatrzymywania danych w IMI. Jego zdaniem sprawa Rijkeboer nie pociąga za sobą konieczności takiej konfiguracji IMI, by dane były zatrzymywane przez pięć lat po zamknięciu sprawy.

55. EIOD nie uważa odniesienia do wyroku w sprawie Rijkeboer lub do praw osób, których dane dotyczą, do dostępu do tych danych, za wystarczające i odpowiednie uzasadnienie zatrzymywania danych w IMI przez pięć lat od chwili zamknięcia sprawy. Mniej naruszającą prywatność możliwością, która może zasługiwać na dalsze rozważenie, jest przechowywanie jedynie dzienników (ściśle określonych danych z wyłączeniem treści, w tym wszelkich załączników lub danych szczególnie chronionych). Na tym etapie EIOD nie jest wszakże przekonany, czy nawet taki środek byłby konieczny lub proporcjonalny.

(26) Zob. sekcję I pkt 1 załącznika II.

(27) W naszym rozumieniu podjęto wysiłki na rzecz osiągnięcia takiego stanu rzeczy w praktyce.

(28) C-553/07 Rijkeboer [2009] Zb. Orz. s. I-3889.

56. Ponadto problematyczny jest także brak jasności co do tego, kto może uzyskać dostęp do „danych zablokowanych” i w jakich celach. Nie wystarczy tutaj po prostu odwołać się do wykorzystania „do celów udostępnienia dowodu potwierdzającego przeprowadzenie wymiany informacji” (jak w art. 13 ust. 3). Jeżeli przepis dotyczący „blokowania” zostanie utrzymany, należy w każdym razie dokładniej określić, kto może zwrócić się o dowód potwierdzający przeprowadzenie wymiany informacji i w jakim kontekście. Czy inne podmioty oprócz osoby, której dane dotyczą, również będą miały prawo wnioskować o dostęp? Jeżeli tak, czy chodzi wyłącznie o właściwe organy, i wyłącznie w celu udowodnienia, że doszło do konkretnej wymiany informacji o konkretnej treści (na wypadek, gdyby taką wymianę zakwestionowały właściwe organy, które wysłały lub otrzymały komunikat)? Czy przewidziano inne możliwe sposoby wykorzystania danych „do celów udostępnienia dowodu potwierdzającego przeprowadzenie wymiany informacji” ⁽²⁹⁾?

2.5.5. Ostrzeżenia

57. EIOD zaleca dokonanie wyraźniejszego rozróżnienia między ostrzeżeniami a repozytoriami informacji. Wykorzystanie ostrzeżenia jako narzędzia komunikacji w celu zawiadomienia właściwych organów o konkretnym wyroczniu lub podejrzeniu jest jedną rzeczą; zupełnie inną jest natomiast przechowywanie tego ostrzeżenia w bazie danych przez dłuższy lub wręcz nieokreślony czas. Przechowywanie informacji o ostrzeżeniach budziłoby dodatkowe obawy i wymagałoby konkretnych zasad oraz dodatkowych zabezpieczeń związanych z ochroną danych.

58. Dlatego też EIOD zaleca, aby w rozporządzeniu ustanowić następującą domyślną zasadę: (i) jeżeli prawodawstwo pionowe nie stanowi inaczej i pod warunkiem zastosowania odpowiednich dodatkowych zabezpieczeń, okres zatrzymywania ostrzeżeń powinien wynosić sześć miesięcy oraz, co ważne, (ii) okres ten powinien być liczony od chwili wysłania ostrzeżenia.

59. Alternatywnie EIOD zaleca ustanowienie we wnioskowym rozporządzeniu szczegółowych zabezpieczeń w odniesieniu do ostrzeżeń. Jeżeli obrane zostałyby podejście drugie, EIOD jest gotowy wspomagać Komisję i prawodawców dalszymi poradami w tym zakresie.

2.6. Szczególne kategorie danych (art. 15)

60. EIOD z zadowoleniem przyjmuje rozróżnienie dokonane między danymi osobowymi, o których mowa w art. 8 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE z jednej strony, a danymi osobowymi, o których mowa w art. 8 ust. 5 z drugiej strony. Z zadowoleniem przyjmuje też fakt, że w rozporządzeniu stwierdza się jednoznacznie, iż szczególne kategorie danych mogą być przetwarzane wyłącznie na szczególnych warunkach określonych w art. 8 dyrektywy 95/46/WE.

61. W tym kontekście EIOD sądzi, że IMI będzie przetwarzać znaczącą ilość danych szczególnie chronionych objętych art. 8 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE. W istocie IMI od chwili

pierwszego wdrożenia systemu do celów wspierania współpracy administracyjnej na mocy dyrektywy usługowej i w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych miał przetwarzać takie dane, a w szczególności dane odnoszące się do przestępstw i naruszeń administracyjnych, które mogą mieć wpływ na prawo specjalisty lub dostawcy usług do wykonywania pracy/świadczania usług w innym państwie członkowskim.

62. Ponadto od chwili jego rozszerzenia o moduł SOLVIT ⁽³⁰⁾ w IMI będzie również zapewne przetwarzana znacząca ilość danych szczególnie chronionych na mocy art. 8 ust. 1 (głównie związanych ze stanem zdrowia). Wreszcie, nie można wykluczyć, że dodatkowe dane szczególnie chronione będą też gromadzone za pośrednictwem IMI w przyszłości – w sposób doraźny lub systematyczny.

2.7. Bezpieczeństwo (art. 16 i motyw 16)

63. EIOD z zadowoleniem stwierdza, że art. 16 odnosi się konkretnie do obowiązku przestrzegania przez Komisję jej własnych zasad wewnętrznych przyjętych dla zapewnienia zgodności z art. 22 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 oraz przyjęcia i stałej aktualizacji planu bezpieczeństwa dla IMI.

64. Aby dodatkowo udoskonalić te przepisy, EIOD zaleca, aby w rozporządzeniu zawarto wymóg oceny ryzyka oraz przeglądu planu bezpieczeństwa przed każdym rozszerzeniem IMI na nowy obszar polityki lub przed dodaniem nowych funkcji niosących skutki z punktu widzenia danych osobowych ⁽³¹⁾.

65. Ponadto EIOD zauważa także, że w art. 16 i motywie 16 znajdują się wyłącznie odniesienia do obowiązków Komisji i nadzorczej roli EIOD. Odniesienia te mogą być mylące. Chociaż prawdą jest, że operatorem systemu jest Komisja, w związku z czym jest ona w przeważającej mierze odpowiedzialna za zapewnienie bezpieczeństwa IMI, na właściwych organach również spoczywają obowiązki, których wypełnianie nadzorują z kolei krajowe organy ochrony danych. Dlatego też art. 16 i motyw 16 powinny odnosić się także do obowiązków związanych z bezpieczeństwem spoczywających na pozostałych podmiotach zaangażowanych w IMI na mocy dyrektywy 95/46/WE i do uprawnień nadzorczych krajowych organów ochrony danych.

2.8. Informacje przekazywane osobom, których dane dotyczą, oraz przejrzystość (art. 17)

2.8.1. Informacje przekazywane w państwach członkowskich

66. W odniesieniu do art. 17 ust. 1 EIOD zaleca zamieszczenie w rozporządzeniu bardziej szczegółowych przepisów, aby zapewnić pełne informowanie osób, których dane dotyczą, o przetwarzaniu ich danych w IMI. Biorąc pod uwagę, że IMI jest wykorzystywany przez wiele właściwych organów, w tym liczne niewielkie instytucje samorządowe bez wystarczających zasobów, zdecydowanie zaleca się, aby zapewnienie informacji koordynowano na szczeblu krajowym.

⁽²⁹⁾ Chociaż zatrzymywanie danych osobowych stwarza stosunkowo mniejsze ryzyko z punktu widzenia prywatności, EIOD uważa niemniej, że zatrzymywanie danych osobowych użytkowników IMI przez pięć lat od chwili utraty przez nich dostępu do systemu również nie uzasadniono w wystarczający sposób.

⁽³⁰⁾ Zob. sekcję I pkt 1 załącznika II.

⁽³¹⁾ Zob. też zalecenia dotyczące kontroli w sekcji 12.

2.8.2. Informacje przekazywane przez Komisję

67. W art. 17 ust. 2 lit. a) wymaga się, aby Komisja przedstawiła informację o polityce prywatności w odniesieniu do przetwarzania przez nią danych na mocy art. 10 i 11 rozporządzenia (WE) nr 45/2011. Ponadto w art. 17 ust. 2 lit. b) wymaga się, aby Komisja przedstawiła również informacje na temat „aspektów procedur współpracy administracyjnej w ramach IMI, o których mowa w art. 12, związanych z ochroną danych”. Wreszcie, w art. 17 ust. 2 lit. c) wymaga się, aby Komisja przedstawiła informacje na temat „przypadków, w których prawa osób, których dane dotyczą, podlegają wyłączeniu lub ograniczeniu, o czym mowa w art. 19”.

68. EIOD z zadowoleniem przyjmuje te przepisy, które pomagają zapewnić przejrzystość czynności przetwarzania danych w IMI. Jak wskazano w sekcji 2.1, w przypadku systemu informatycznego wykorzystywanego w 27 różnych państwach członkowskich podstawową kwestią jest zapewnienie spójności w odniesieniu do funkcjonowania systemu, zastosowanych zabezpieczeń związanych z ochroną danych oraz informacji przedstawianych osobom, których dane dotyczą⁽³²⁾.

69. Mimo to przepisy art. 17 ust. 2 należy dodatkowo udoskonalić. Jako operator systemu, Komisja ma największe możliwości przyjęcia aktywnej roli w zakresie przedstawienia pierwszej „warstwy” informacji o polityce prywatności oraz innych stosownych informacji osobom, których dane dotyczą, na swojej wielojęzycznej stronie internetowej, również „w imieniu” właściwych organów, a więc informacji wymaganych na mocy art. 10 lub 11 dyrektywy 95/46/WE. W takim przypadku często wystarczałoby, aby informacje przedstawione przez właściwe organy w państwach członkowskich po prostu odnosiły się do informacji przedstawionych przez Komisję, uzupełniając je tylko w razie konieczności dostarczenia konkretnych dodatkowych informacji wymaganych na mocy prawa krajowego.

70. Ponadto w art. 17 ust. 2 lit. b) należy wyjaśnić, że informacje przedstawiane przez Komisję obejmują w kompleksowy sposób wszystkie obszary polityki, wszystkie rodzaje procedur współpracy administracyjnej i wszystkie funkcje IMI, jak też obejmują w szczególności kategorie danych, które mogą być przetwarzane. Powinny one też objąć publikację zestawów pytań wykorzystywanych we współpracy między dwiema stronami na stronie internetowej IMI, co obecnie ma miejsce w praktyce.

2.9. Prawo do dostępu do danych oraz żądania ich sprostowania i usunięcia (art. 18)

71. EIOD pragnie ponownie odnieść się do wskazanej w sekcji 2.1 konieczności zapewnienia spójności w odniesieniu do funkcjonowania systemu oraz zastosowanych zabezpieczeń związanych z ochroną danych. Z tego powodu

EIOD zaleca uszczegółowienie przepisów dotyczących prawa do dostępu do danych oraz żądania ich sprostowania i usunięcia.

72. W art. 18 należy określić, do kogo osoby, których dane dotyczą, powinny zwracać się z wnioskiem o dostęp. Należy to jasno określić w odniesieniu do dostępu do danych w poszczególnych okresach:

- przed zamknięciem sprawy,
- po zamknięciu sprawy, ale przed upływem 18-miesięcznego okresu zatrzymywania danych,
- wreszcie, podczas okresu, gdy dane są „zablokowane”.

73. W rozporządzeniu należy również zawrzeć wymóg, aby właściwe organy współpracowały w miarę potrzeb w odniesieniu do wniosków o dostęp. Sprostowania i usunięcia danych należy dokonywać „jak najszybciej, ale nie później niż w terminie 60 dni”, nie zaś „w terminie 60 dni”. Należy również zamieścić odniesienie do możliwości stworzenia modułu ochrony danych oraz możliwości wdrożenia rozwiązań z uwzględnieniem ochrony prywatności w fazie projektowania służących współpracy między organami w zakresie prawa dostępu, jak też „wzmocnienia uprawnień osób, których dane dotyczą”, na przykład poprzez umożliwienie im w stosownych przypadkach bezpośredniego dostępu do ich danych, gdy jest to wykonalne.

2.10. Nadzór (art. 20)

74. W ostatnich latach powstał model „skoordynowanego nadzoru”. Ten model nadzoru, wdrożony obecnie w Eurodac i częściowo w ramach systemu informacji celnej, przyjęto również w przypadku wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS-II).

75. Model ten składa się z trzech warstw:

- nadzór na szczeblu krajowym zapewniają krajowe organy ochrony danych,
- nadzór na szczeblu UE zapewnia EIOD,
- koordynację zapewniają regularne spotkania i inne skoordynowane działania wspierane przez EIOD, który stanowi sekretariat tego mechanizmu koordynacji.

76. Model ten dowiódł swojej przydatności i skuteczności, należy więc w przyszłości planować jego wdrażanie w odniesieniu do innych systemów informacyjnych.

77. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w art. 20 wniosku przewidziano skoordynowany nadzór z udziałem krajowych organów ochrony danych i EIOD oparty ogólnie na modelu ustanowionym w rozporządzeniach w sprawie VIS i SIS II⁽³³⁾.

⁽³²⁾ To podejście do zapewnienia spójności powinno oczywiście uwzględniać w należyty sposób wszelkie różnice między krajami, gdy jest to niezbędne i uzasadnione.

⁽³³⁾ Zob. rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) (Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4) oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60).

78. EIOD zaleca udoskonalenie przepisów o skoordynowanym nadzorze w pewnych aspektach; w tym celu zaleca wprowadzenie przepisów podobnych, jak np. obowiązujące w kontekście wizowego systemu informacyjnego (art. 41–43 rozporządzenia w sprawie VIS), systemu Schengen II (art. 44–46 rozporządzenia w sprawie SIS-II) oraz planowane w odniesieniu do Eurodac⁽³⁴⁾. W szczególności przydatne byłoby w odniesieniu do rozporządzenia:

— w art. 20 ust. 1 i 2 określenie oraz wyraźniejszy podział zadań nadzorczych należących odpowiednio do krajowych organów ochrony danych i EIOD⁽³⁵⁾,

— w art. 20 ust. 3 wskazanie, że krajowe organy ochrony danych i EIOD, działając w ramach swoich kompetencji, „współpracują czynnie” oraz „zapewniają skoordynowany nadzór nad systemem IMI” (zamiast odniesienia jedynie do skoordynowanego nadzoru bez wspomnienia o czynnej współpracy)⁽³⁶⁾ oraz

— bardziej szczegółowe określenie, co może obejmować współpraca, na przykład przez wprowadzenie wymogu, aby krajowe organy ochrony danych i EIOD, „działając w ramach swoich kompetencji, w miarę potrzeb dokonywali wymiany stosownych informacji, wspomagali się wzajemnie w przeprowadzaniu kontroli i inspekcji, analizowali trudności w interpretowaniu lub stosowaniu rozporządzenia w sprawie IMI, badali problemy związane ze sprawowaniem niezależnego nadzoru lub z wykonywaniem praw osób, których dane dotyczą, sporządzali uzgodnione wnioski w sprawie wspólnych rozwiązań problemów oraz upowszechniali wiedzę o prawach dotyczących ochrony danych”⁽³⁷⁾.

79. Mimo to EIOD ma świadomość mniejszej ilości przetwarzanych obecnie danych, ich odmiennego charakteru oraz zmieniającego się charakteru IMI. Dlatego też przyznaje, że w odniesieniu do częstotliwości spotkań i kontroli wskazana może być większa elastyczność. Krótko mówiąc, EIOD zaleca, aby w rozporządzeniu ustanowić zasady minimalne konieczne w celu zapewnienia skutecznej współpracy, ale nie nakładać zbędnych obciążeń administracyjnych.

80. W art. 20 ust. 3 wniosku nie wymaga się regularnych spotkań, stwierdzając po prostu, że EIOD może „w razie konieczności wystąpić do krajowych organów nadzorczych z zaproszeniem do udziału w spotkaniu”. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w przepisach tych decyzję o częstotliwości i trybie przeprowadzania spotkań oraz o innych elementach proceduralnych współpracy pozostawiono zainteresowanym stronom. Kwestie te można uzgodnić w regulaminach, o których mowa we wniosku.

81. Jeżeli chodzi o regularne kontrole, skuteczniejsze może również być umożliwienie współpracującym organom samodzielnego określenia w ich regulaminach czasu i częstotliwości przeprowadzania takich kontroli. Mogą one zależeć od pewnych czynników i zmieniać się z czasem. Dlatego też EIOD popiera podejście Komisji, które umożliwia również w tym zakresie większą elastyczność.

2.11. Krajowe wykorzystanie IMI

82. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że we wniosku ustanowiono jednoznaczną podstawę prawną krajowego wykorzystania IMI i podlega ono pewnym warunkom; między innymi zastrzeżono konieczność konsultacji z krajowym organem ochrony danych oraz zgodność wykorzystania z przepisami prawa krajowego.

2.12. Wymiana informacji z państwami trzecimi (art. 22)

83. EIOD z zadowoleniem przyjmuje wymogi ustanowione w art. 22 ust. 1 w odniesieniu do wymiany informacji, jak również fakt, że w art. 22 ust. 3 zapewniono przejrzystość rozszerzania mechanizmu poprzez publikację w Dzienniku Urzędowym zaktualizowanego wykazu państw trzecich korzystających z IMI (art. 22 ust. 3).

84. EIOD zaleca ponadto, aby Komisja zawężyła odniesienie poczynione do odstępstw na mocy art. 26 dyrektywy 95/46/WE jedynie do art. 26 ust. 2. Innymi słowy, właściwe organy lub inne podmioty zewnętrzne z państwa trzeciego, które nie zapewnia odpowiedniego stopnia ochrony, nie powinny uzyskać bezpośredniego dostępu do IMI, jeżeli nie obowiązują stosowne klauzule umowne. Negocjacja tych klauzul powinna przebiegać na szczeblu UE.

85. EIOD podkreśla, że nie należy stosować innych odstępstw takich jak „przekazanie danych jest konieczne lub wymagane przez prawo z ważnych względów publicznych lub w celu ustanowienia, wykonania lub obrony tytułu prawnego” w celu uzasadnienia przekazywania danych państwu trzecim przy wykorzystaniu bezpośredniego dostępu do IMI⁽³⁸⁾.

2.13. Rozliczalność (art. 26)

86. W związku z przewidywanymi działaniami na rzecz zwiększenia rozliczalności podczas przeglądu unijnych ram ochrony danych⁽³⁹⁾ EIOD zaleca ustanowienie w rozporządzeniu jednoznacznych ram dla odpowiednich mechanizmów kontroli wewnętrznej, zapewniających zgodność z zasadami ochrony danych i dowodzących tej zgodności, z uwzględnieniem co najmniej elementów wskazanych poniżej.

⁽³⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczące ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej, Dz.U. L 316 z 15.12.2000, s. 1, obecnie w trakcie przeglądu. W tym kontekście rozważane są przepisy podobne, jak w przypadku rozporządzeń w sprawie VIS i SIS II.

⁽³⁵⁾ Zob. na przykład art. 41 i 42 rozporządzenia w sprawie VIS.

⁽³⁶⁾ Zob. na przykład art. 43 ust. 1 rozporządzenia w sprawie VIS.

⁽³⁷⁾ Zob. na przykład art. 43 ust. 2 rozporządzenia w sprawie VIS.

⁽³⁸⁾ Podobne podejście przyjęto w art. 22 ust. 2 w odniesieniu do Komisji jako uczestnika IMI.

⁽³⁹⁾ Zob. sekcję 2.2.4 komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – „Całościowe podejście do kwestii ochrony danych osobowych w Unii Europejskiej”, COM(2010) 609 wersja ostateczna. Zob. też sekcję 7 opinii EIOD w sprawie powyższego komunikatu Komisji z dnia 14 stycznia 2011 r.

87. W tym kontekście EIOD z zadowoleniem przyjmuje zamieszczony w art. 26 ust. 2 rozporządzenia wymóg, aby Komisja raz na trzy lata przedstawiała EIOD sprawozdanie dotyczące aspektów związanych z ochroną danych, w tym bezpieczeństwa danych. Wskazane byłoby wyjaśnienie w rozporządzeniu, że EIOD ma z kolei obowiązek udostępnić sprawozdanie Komisji krajowym organom ochrony danych w ramach skoordynowanego nadzoru, o którym mowa w art. 20. Przydatne byłoby też wyjaśnienie, że w sprawozdaniu należy omówić w odniesieniu do poszczególnych obszarów polityki i poszczególnych funkcji sposób praktycznego uwzględnienia najważniejszych zasad oraz zagadnień związanych z ochroną danych (np. informacji przedstawianych osobom, których dane dotyczą, praw dostępu, bezpieczeństwa).

88. Ponadto w rozporządzeniu należy wyjaśnić, że mechanizmy kontroli wewnętrznej powinny w swoich ramach uwzględniać też oceny w zakresie prywatności (obejmujące także analizę ryzyka z punktu widzenia bezpieczeństwa), politykę ochrony danych (obejmującą plan bezpieczeństwa) przyjętą w oparciu o wyniki tych ocen, jak również okresowe przeglądy i kontrole.

2.14. Ochrona prywatności w fazie projektowania

89. EIOD z zadowoleniem przyjmuje odniesienie do tej zasady w motywie 6 rozporządzenia⁽⁴⁰⁾. Zaleca on, aby oprócz tego odniesienia w rozporządzeniu wprowadzono również konkretne zabezpieczenia związane z uwzględnieniem ochrony prywatności w fazie projektowania takie jak:

- moduł ochrony danych w celu umożliwienia osobom, których dane dotyczą, skuteczniejszego korzystania ze swoich praw⁽⁴¹⁾,
- wyraźny rozdział poszczególnych obszarów polityki objętych IMI („chińskie mury”)⁽⁴²⁾,
- konkretne rozwiązania techniczne mające na celu ograniczenie możliwości wyszukiwania w wykazach, informacjach o ostrzeżeniach i w innych danych, aby zapewnić zgodność z zasadą celowości,
- konkretne rozwiązania zapewniające zamknięcie spraw, co do których nie są podejmowane działania⁽⁴³⁾,
- odpowiednie zabezpieczenia proceduralne w kontekście przyszłych zmian⁽⁴⁴⁾.

3. WNIOSKI

90. EIOD ogólnie pozytywnie ocenia IMI. Popiera on cele Komisji polegające na ustanowieniu elektronicznego systemu wymiany informacji oraz uregulowaniu jego aspektów dotyczących ochrony danych. EIOD z zadowoleniem przyjmuje również fakt, że Komisja proponuje horyzontalny instrument prawny dla IMI w postaci rozporządzenia Parlamentu i Rady. Z radością stwierdza, że we wniosku kompleksowo wskazano najistotniejsze kwestie dotyczące ochrony danych w związku z IMI.

91. W odniesieniu do ram prawnych IMI, które mają zostać ustanowione we wnioskowanym rozporządzeniu, EIOD zwraca uwagę na dwa główne wyzwania:

- potrzebę zapewnienia spójności przy poszanowaniu różnorodności oraz
- potrzebę wyważenia pomiędzy elastycznością a pewnością prawa.

92. Możliwe już do przewidzenia funkcje IMI należy jasno opisać i konkretnie wskazać.

93. Należy zastosować odpowiednie zabezpieczenia proceduralne zapewniające wnikliwe uwzględnienie kwestii ochrony danych podczas przyszłego rozwoju IMI. Powinny one obejmować ocenę skutków i konsultacje z EIOD oraz krajowymi organami ochrony danych przed każdym rozszerzeniem zakresu IMI na nowy obszar polityki lub dodaniem nowych funkcji.

94. Należy doprecyzować prawa dostępu podmiotów zewnętrznych oraz prawo dostępu do ostrzeżeń.

95. W odniesieniu do okresów zatrzymywania danych:

- w rozporządzeniu należy zawrzeć gwarancje, że sprawy w IMI będą zamykane punktualnie, a sprawy nieaktywne (w odniesieniu do których nie podejmowano ostatnio żadnych działań) zostaną usunięte z bazy danych,
- należy ponownie rozważyć, czy istnieje wystarczające uzasadnienie dla wydłużenia obecnego sześciomiesięcznego okresu do 18 miesięcy od chwili zamknięcia sprawy,
- Komisja nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia dla konieczności i proporcjonalności zatrzymywania „danych zablokowanych” przez okres do pięciu lat, w związku z czym wniosek ten należy ponownie rozważyć,
- należy dokonać wyraźniejszego rozróżnienia między ostrzeżeniami a repozytoriami informacji: w rozporządzeniu należy ustanowić następującą domyślną zasadę: (i) jeżeli prawodawstwo pionowe nie stanowi inaczej i pod warunkiem zastosowania odpowiednich dodatkowych zabezpieczeń, okres zatrzymywania ostrzeżeń powinien wynosić sześć miesięcy oraz (ii) okres ten powinien być liczony od chwili wysłania ostrzeżenia.

96. W rozporządzeniu należy zawrzeć wymóg oceny ryzyka oraz przeglądu planu bezpieczeństwa przed każdym rozszerzeniem IMI na nowy obszar polityki lub przed dodaniem nowych funkcji niosących skutki z punktu widzenia danych osobowych.

97. Przepisy dotyczące informacji przedstawianych osobom, których dane dotyczą, oraz praw dostępu należy udoskonalić i powinny one zachęcać do bardziej spójnego podejścia.

⁽⁴⁰⁾ Idem.

⁽⁴¹⁾ Zob. sekcję 2.9 powyżej.

⁽⁴²⁾ Zob. sekcję 2.4 powyżej.

⁽⁴³⁾ Zob. sekcję 2.5.2 powyżej.

⁽⁴⁴⁾ Zob. sekcję 2.2.2 powyżej.

98. EIOD zaleca udoskonalenie przepisów o skoordynowanym nadzorze w pewnych aspektach; w tym celu zaleca wprowadzenie przepisów podobnych, jak np. obowiązujące w kontekście wizowego systemu informacyjnego i systemu Schengen II oraz planowane w odniesieniu do Eurodac. W odniesieniu do częstotliwości spotkań i kontroli EIOD popiera elastyczne podejście przyjęte we wniosku, którego celem jest ustanowienie w rozporządzeniu zasad minimalnych koniecznych dla zapewnienia skutecznej współpracy bez nakładania zbędnych obciążeń administracyjnych.
99. W rozporządzeniu należy zawrzeć gwarancje, że właściwe organy lub inne podmioty zewnętrzne z państwa trzeciego, które nie zapewnia odpowiedniego stopnia ochrony, nie uzyskają bezpośredniego dostępu do IMI, jeżeli nie obowiązują stosowne klauzule umowne. Negocjacja tych klauzul powinna przebiegać na szczeblu UE.
100. W rozporządzeniu należy ustanowić jasne ramy odpowiednich mechanizmów kontroli wewnętrznej, które zapewniają zgodność z zasadami ochrony danych i dowodzą tej zgodności, w tym ocen w zakresie prywatności (obejmujących także analizę ryzyka z punktu widzenia bezpieczeństwa), polityki ochrony danych (obejmującej plan bezpieczeństwa) przyjętej w oparciu o wyniki tych ocen, jak również okresowych przeglądów i kontroli.
101. W rozporządzeniu należy też wprowadzić konkretne zabezpieczenia związane z uwzględnieniem ochrony prywatności w fazie projektowania.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 listopada 2011 r.

Giovanni BUTTARELLI
*Zastępca Europejskiego Inspektora Ochrony
Danych*

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Ogłoszenie skierowane do osób, podmiotów i organów, do których mają zastosowanie środki ograniczające przewidziane w decyzji Rady 2011/101/WPZiB zmienionej decyzją Rady 2012/97/WPZiB

(2012/C 48/03)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

Poniższe informacje kieruje się do osób, podmiotów i organów wymienionych w załączniku I do decyzji Rady 2011/101/WPZiB ⁽¹⁾ zmienionej decyzją Rady 2012/97/WPZiB ⁽²⁾.

Rada Unii Europejskiej stwierdziła, że osoby, podmioty i organy wymienione we wspomnianym załączniku powinny nadal figurować w wykazie osób, podmiotów i organów podlegających środkom ograniczającym przewidzianym w decyzji Rady 2011/101/WPZiB.

Zwraca się uwagę zainteresowanych osób, podmiotów i organów na możliwość złożenia wniosku do właściwych organów w odpowiednim państwie członkowskim lub w odpowiednich państwach członkowskich, które to organy wskazano w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 314/2004, o uzyskanie zezwolenia na użycie zamrożonych środków finansowych w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb lub dokonania określonych płatności (por. art. 7 rozporządzenia).

Zainteresowane osoby, podmioty i organy mogą złożyć do Rady wnioski, wraz z dokumentami uzupełniającymi, o ponowne rozpatrzenie decyzji o umieszczeniu ich w wyżej wspomnianym wykazie. Wnioski takie należy przesyłać na poniższy adres:

Council of the European Union
General Secretariat
DG K Coordination Unit
Rue de la Loi/Wetstraat 175
1048 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zwraca się także uwagę zainteresowanych osób, podmiotów i organów na fakt, że przysługuje im możliwość zaskarżenia decyzji Rady do Sądu Unii Europejskiej zgodnie z warunkami określonymi w art. 275 akapit drugi i art. 263 akapity czwarty i szósty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 42 z 16.2.2011, s. 6.
⁽²⁾ Dz.U. L 47 z 18.2.2012, s. 50.

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

17 lutego 2012 r.

(2012/C 48/04)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3159	AUD	Dolar australijski	1,2230
JPY	Jen	104,39	CAD	Dolar kanadyjski	1,3093
DKK	Korona duńska	7,4334	HKD	Dolar Hongkongu	10,2036
GBP	Funt szterling	0,83110	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5730
SEK	Korona szwedzka	8,8316	SGD	Dolar singapurski	1,6541
CHF	Frank szwajcarski	1,2083	KRW	Won	1 480,16
ISK	Korona islandzka		ZAR	Rand	10,1882
NOK	Korona norweska	7,4975	CNY	Yuan renminbi	8,2864
BGN	Lew	1,9558	HRK	Kuna chorwacka	7,5780
CZK	Korona czeska	25,001	IDR	Rupia indonezyjska	11 888,19
HUF	Forint węgierski	290,14	MYR	Ringgit malezyjski	3,9951
LTL	Lit litewski	3,4528	PHP	Peso filipińskie	56,143
LVL	Łat łotewski	0,6988	RUB	Rubel rosyjski	39,3750
PLN	Złoty polski	4,1816	THB	Bat tajlandzki	40,517
RON	Lej rumuński	4,3545	BRL	Real	2,2550
TRY	Lir turecki	2,3094	MXN	Peso meksykańskie	16,8317
			INR	Rupia indyjska	64,7950

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

**Opinia Komitetu Doradczego ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących
wydana na posiedzeniu w dniu 17 października 2011 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie
COMP/39.605 – CRT Glass**

Sprawozdawca: Niderlandy

(2012/C 48/05)

1. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji, że zachowanie antykonkurencyjne, którego dotyczy projekt decyzji, stanowi porozumienie lub praktykę uzgodnioną między przedsiębiorstwami w rozumieniu art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.
2. Komitet Doradczy zgadza się z dokonaną przez Komisję oceną zakresu produktowego i geograficznego porozumienia lub praktyki uzgodnionej, zawartą w projekcie decyzji.
3. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji, że przedsiębiorstwa, których dotyczy projekt decyzji, uczestniczyły w pojedynczym i ciągłym naruszeniu art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.
4. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji, że przedmiotem porozumienia lub praktyki uzgodnionej było ograniczenie konkurencji w rozumieniu art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG.
5. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji, że porozumienie lub praktyka uzgodniona mogły odczuwalnie wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE oraz między innymi stronami Porozumienia EOG.
6. Komitet Doradczy zgadza się z oceną Komisji dotyczącą czasu trwania naruszenia.
7. Komitet Doradczy zgadza się z projektem decyzji Komisji dotyczącym adresatów tej decyzji.
8. Komitet Doradczy zgadza się z Komisją, że na adresatów projektu decyzji należy nałożyć grzywnę.
9. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji dotyczącą stosowania wytycznych z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych zgodnie z art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003.
10. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji w sprawie podstawowej wysokości grzywiny.
11. Komitet Doradczy zgadza się z określeniem czasu trwania naruszenia na potrzeby obliczenia grzywien.
12. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji, że w tej sprawie nie występują okoliczności obciążające.
13. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji dotyczącą okoliczności łagodzących, które Komisja ustaliła w odniesieniu do dwóch adresatów projektu decyzji.
14. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji dotyczącą zmniejszenia grzywien w oparciu o obwieszczenie w sprawie łagodzenia kar z 2006 r.
15. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji dotyczącą zmniejszenia grzywien w oparciu o obwieszczenie o postępowaniach ugodowych z 2008 r.
16. Komitet Doradczy zgadza się z opinią Komisji w sprawie ostatecznej wysokości grzywien.
17. Komitet Doradczy zaleca publikację swojej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ⁽¹⁾**COMP/39.605 – CRT Glass**

(2012/C 48/06)

Postępowanie wyjaśniające dotyczy kartelu czterech producentów szkła do monitorów kineskopowych („monitory CRT”): Asahi Glass Co., Ltd; Nippon Electric Glass Co., Ltd; Samsung Corning Precision Materials Co., Ltd. oraz Schott AG, którzy starali się ustalać ceny szkła do monitorów CRT. Porozumienie kartelowe obejmowało cały EOG i trwało od dnia 23 lutego 1999 r. do dnia 27 grudnia 2004 r.

KONTEKST

Podczas zbierania informacji na temat rynku szkła CRT Komisja otrzymała od przedsiębiorstwa Samsung Corning wniosek o zwolnienie z grzywny, które zostało warunkowo przyznane w dniu 10 lutego 2009 r. W marcu 2009 r. Komisja przeprowadziła niezapowiedzianą inspekcję w siedzibie Schott. W czerwcu 2009 r. przedsiębiorstwo Nippon Electric Glass złożyło wniosek o zwolnienie z grzywny lub o jej zmniejszenie. W marcu 2010 r. przedsiębiorstwo Schott złożyło wniosek o zmniejszenie grzywny.

Wszczynając postępowanie na podstawie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾ w dniu 29 czerwca 2010 r., Komisja zwróciła się do wymienionych czterech przedsiębiorstw o stwierdzenie, czy są zainteresowane podjęciem rozmów ugodowych ⁽³⁾. Wszystkie przedsiębiorstwa wyraziły zgodę.

POSTĘPOWANIE UGODOWE

Rozmowy ugodowe były prowadzone w trzech etapach w okresie od lipca 2010 r. do lipca 2011 r., w którym Komisja odbyła po trzy rundy formalnych spotkań dwustronnych z każdą ze stron.

Podczas tych rozmów strony zostały poinformowane ustnie o zastrzeżeniach, jakie Komisja zamierza przeciwko nim wnieść, oraz o dowodach na poparcie tych zastrzeżeń. Po pierwszym spotkaniu, które odbyło się w lipcu 2010 r., w siedzibie DG ds. Konkurencji udostępniono stronom materiał dowodowy w ich sprawie, treść wszystkich oświadczeń ustnych oraz wykaz wszystkich dokumentów zgromadzonych przez Komisję, a także kopię okazanego im materiału dowodowego. Na wnioski złożone przez przedsiębiorstwa Asahi Glass, Nippon Electric Glass i Schott, tam gdzie było to uzasadnione, aby strony wyjaśniły swoje stanowisko co do okresu trwania kartelu lub innych jego aspektów, każda ze stron otrzymała dostęp do dodatkowych dokumentów wymienionych w aktach sprawy. Strony zostały również poinformowane o szacunkowej wysokości potencjalnych grzywien, jakie Komisja może wymierzyć w ramach postępowania ugodowego.

Na koniec trzeciej rundy spotkań przedsiębiorstwa Asahi Glass, Nippon Electric Glass, Samsung Corning i Schott zwróciły się z wnioskiem o zawarcie ugody ⁽⁴⁾ i uznały swoją indywidualną odpowiedzialność z tytułu naruszenia art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG. Ponadto strony uznały, że ponoszą odpowiedzialność za postępowanie swoich spółek zależnych, które również brały udział w kartelu. Określiły także maksymalną kwotę grzywny, o której poinformowała je Komisja i którą byłyby gotowe przyjąć w ramach postępowania ugodowego. W propozycjach ugodowych strony potwierdziły również, że: (i) zostały dostatecznie poinformowane o zastrzeżeniach, jakie Komisja zamierza przeciwko nim wnieść, i miały wystarczająco dużo możliwości, by przedstawić swoje stanowisko w tej sprawie; (ii) nie zamierzają wnosić o wgląd do akt ani o złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym, pod warunkiem że w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń i w ostatecznej decyzji zostaną uwzględnione ich propozycje ugodowe; (iii) wyrażają zgodę na otrzymanie pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń i ostatecznej decyzji w języku angielskim.

Po przyjęciu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń przez Komisję w dniu 29 lipca 2011 r., każda ze stron potwierdziła w swojej odpowiedzi, że pisemne zgłoszenie zastrzeżeń odpowiadało treści propozycji ugodowych. Komisja mogła zatem bezzwłocznie wydać decyzję na podstawie art. 7 i 13 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 15 (art. 15 i 16) decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 622/2008 zmieniające rozporządzenie (WE) nr 773/2004 w odniesieniu do prowadzenia postępowań ugodowych w sprawach kartelowych (Dz.U. L 171 z 1.7.2008, s. 3) oraz obwieszczenie Komisji w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych w związku z przyjęciem decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych (Dz.U. C 167 z 2.7.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Artykuł 10a ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszącego się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18).

PROJEKT DECYZJI

W projekcie decyzji zachowano zastrzeżenia sformułowane w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. W związku z tym projekt decyzji dotyczy jedynie zastrzeżeń, co do których strony miały możliwość przedstawienia swoich stanowisk.

Uwzględniając fakt, że żadna ze stron nie zwróciła się do mnie ani do pracownika mojego biura, który był obecny podczas rozmów ugodowych, w sprawach dotyczących wglądu do akt lub swoich praw do obrony, uważam, że prawo wszystkich uczestników postępowania do złożenia ustnych wyjaśnień zostało w niniejszej sprawie zachowane.

Bruksela, dnia 18 października 2011 r.

Michael ALBERS

Streszczenie decyzji Komisji
z dnia 19 października 2011 r.
dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu ⁽¹⁾ oraz art. 53 Porozumienia EOG
(Sprawa COMP/39.605 – CRT GLASS)

(notyfikowana jako dokument nr C(2011) 7436 wersja ostateczna)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 48/07)

W dniu 19 października 2011 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu oraz w art. 53 Porozumienia EOG. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽²⁾, Komisja podaje niniejszym do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z informacjami na temat wszelkich nałożonych kar, uwzględniając jednak uzasadnione prawo przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

1. WSTĘP

- (1) Decyzja dotyczy pojedynczego i ciągłego naruszenia art. 101 Traktatu oraz art. 53 Porozumienia EOG w sektorze produkcji szkła do monitorów kineskopowych („szkła do monitorów CRT”) i jest skierowana do czterech przedsiębiorstw: (i) Samsung Corning Precision Materials Co., Ltd.; (ii) Nippon Electric Glass Co., Ltd.; (iii) Schott AG oraz (iv) Asahi Glass Co., Ltd.

2. OPIS SPRAWY

2.1. Procedura

- (2) Po otrzymaniu wniosku o zwolnienie z grzywny złożonego przez SCP ⁽³⁾, w marcu 2009 r. Komisja przeprowadziła niezapowiedziane kontrole na terenie przedsiębiorstwa Schott ⁽⁴⁾. Komisja wysłała wnioski o udzielenie informacji do głównych producentów szkła do monitorów CRT. Spółki NEG ⁽⁵⁾ i Schott złożyły wnioski o zmniejszenie grzywnien.
- (3) W dniu 29 czerwca 2010 r. wszczęto postępowanie w tej sprawie. W dniach od 13 lipca 2010 r. do 1 lipca 2011 r. miały miejsce rozmowy ugodowe. W wyniku tego członkowie kartelu przedłożyli Komisji formalny wniosek o przystąpienie do rozmów ugodowych zgodnie z art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004. W dniu 29 lipca 2011 r. Komisja przyjęła pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, a wszystkie strony potwierdziły, że treść zgłoszenia odzwierciedla przedłożone przez nie informacje oraz że strony zobowiązują się do udziału w postępowaniu ugodowym. Komitet Doradczy ds.

Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących wydał pozytywną opinię w dniu 17 października 2011 r., a Komisja przyjęła decyzję w dniu 19 października 2011 r.

2.2. Adresaci decyzji i czas trwania naruszenia

- (4) Następujące przedsiębiorstwa naruszyły art. 101 Traktatu oraz art. 53 Porozumienia EOG przez swoje uczestnictwo w działaniach antykonkurencyjnych w odniesieniu do dostaw szkła do monitorów CRT na terytorium EOG, w wskazanych poniżej okresach:
- a) Samsung Corning Precision Materials Co., Ltd., od dnia 23 lutego 1999 r. do dnia 27 grudnia 2004 r.;
 - b) Nippon Electric Glass Co., Ltd., od dnia 23 lutego 1999 r. do dnia 27 grudnia 2004 r.;
 - c) Schott AG, od dnia 23 lutego 1999 r. do dnia 10 maja 2004 r.;
 - d) Asahi Glass Co., Ltd., od dnia 2 marca 1999 r. do dnia 4 października 2004 r.

2.3. Krótki opis naruszenia przepisów

- (5) Decyzja dotyczy pojedynczego i ciągłego naruszenia art. 101 Traktatu oraz art. 53 Porozumienia EOG mającego na celu ograniczenie konkurencji cenowej w sektorze produkcji szkła do monitorów CRT na terytorium EOG.
- (6) Strony uczestniczące w naruszeniu koordynowały działania w sektorze produkcji szkła do monitorów CRT na terytorium EOG poprzez udział w działaniach antykonkurencyjnych, które uznaje się za bezpośrednie i pośrednie porozumienie cenowe. Na dwustronnych i trójstronnych posiedzeniach kartelu strony uzgadniały ceny szkła do monitorów CRT stosując szereg środków, w tym koordynację cen szkła do monitorów CRT w odniesieniu do konkretnych klientów, a niekiedy ustalanie cen

⁽¹⁾ Ze skutkiem od dnia 1 grudnia 2009 r. art. 81 i 82 Traktatu WE stały się odpowiednio art. 101 i 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („Traktatu”). Treść tych dwóch grup postanowień jest zasadniczo identyczna. Odniesienia do art. 101 i 102 Traktatu należy rozumieć, tam gdzie jest to stosowne, jako odniesienia odpowiednio do art. 81 i 82 Traktatu WE.

⁽²⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽³⁾ Samsung Corning Precision Materials Co., Ltd. oraz jego właściwe jednostki zależne.

⁽⁴⁾ Schott AG oraz jego właściwe jednostki zależne.

⁽⁵⁾ Nippon Electric Glass Co., Ltd. oraz jego właściwe jednostki zależne.

docelowych dla pewnych rodzajów szkła do monitorów CRT. Podczas tych posiedzeń strony w znacznym stopniu ujawniły informacje dotyczące ich poprzednich, obecnych i przyszłych pozycji rynkowych w zakresie kształtowania się cen, popytu głównych klientów, udziału w podaży w odniesieniu do głównych klientów, zmian bieżącej produkcji oraz wydajności. Oprócz działalności mającej na celu ustalenie cen, wszystkie strony wymieniały, na zasadzie *ad hoc*, za pośrednictwem pracowników działów marketingu poufne i istotne informacje rynkowe (dotyczące wartości sprzedaży na terytorium EOG, poziomów zapasów, rozwoju bazy klientów, kosztów surowców oraz szacunków w zakresie popytu i sprzedaży).

- (7) W ujęciu ogólnym, działalność kartelu trwała od dnia 23 lutego 1999 r. do dnia 27 grudnia 2004 r. Od połowy lipca 2001 r. do grudnia 2002 r. kartel prowadził jednak ograniczoną działalność, charakteryzującą się mniejszą liczbą kontaktów dotyczących działań antykonkurencyjnych, które ponadto w większości przypadków były ograniczone do wymiany mniej istotnych informacji handlowych. W związku z tym okres ten uznaje się za okres ograniczonej działalności kartelowej.

2.4. Środki zaradcze

- (8) W przypadku niniejszej decyzji mają zastosowanie wytyczne w sprawie grzywien z 2006 r.⁽¹⁾. Decyzja nakłada grzywny na wszystkie spółki wymienione w pkt 4 powyżej, z wyjątkiem SCP.

2.4.1. Podstawowa wysokość grzywny

- (9) Podstawową wysokość grzywny ustalono na 16 % wartości sprzedaży szkła do monitorów CRT do klientów na terytorium EOG przypadającej na dane przedsiębiorstwo.
- (10) Kwotę podstawową mnoży się przez liczbę lat uczestnictwa w porozumieniu naruszającym przepisy, aby w pełni uwzględnić czas uczestnictwa każdego przedsiębiorstwa w naruszeniu.
- (11) Czas uczestnictwa w domniemanym naruszeniu wynosi 3 lata i 11 miesięcy w przypadku AGC⁽²⁾, 4 lata i 5 miesięcy w przypadku NEG i SCP oraz 3 lata i 10 miesięcy w przypadku przedsiębiorstwa Schott. Na potrzeby obliczenia grzywien nie uwzględnia się okresu ograniczonej działalności (jak wyjaśniono powyżej w pkt 7)).

2.4.2. Korekty kwoty podstawowej

2.4.2.1. Okoliczności obciążające

- (12) W tej sprawie nie występują okoliczności obciążające.

2.4.2.2. Okoliczności łagodzące

- (13) Z powodu wystąpienia okoliczności łagodzących zmniejsza się grzywny w odniesieniu do dwóch przedsiębiorstw.
- (14) Na przedsiębiorstwa AGC i Schott nakłada się zmniejszoną grzywnę, jako że uczestniczyły one w kartelu jedynie w ograniczonym stopniu, odpowiednio na początku działalności kartelu i na późniejszym etapie. Spółka Schott nie kwalifikuje się do zmniejszenia grzywny na podstawie obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar. Jednak w świetle skutecznej współpracy przedsiębiorstwa Schott, wykraczającej zarówno poza zakres obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar, jak i obowiązek prawny dotyczący współpracy, zmniejsza się grzywnę nałożoną na tę spółkę.

2.4.2.3. Podwyższenie grzywny dla zapewnienia skutku odstraszającego

- (15) W tej sprawie nie jest konieczne podwyższenie grzywny dla zapewnienia wystarczającego skutku odstraszającego.

2.4.3. Zastosowanie 10 % limitu obrotów

- (16) W tej sprawie nie wymaga się korygowania kwot w związku z obrotami przedsiębiorstw.

2.4.4. Zastosowanie obwieszczenia w sprawie łagodzenia kar z 2006 r.

- (17) Spółce SCP udzielono zwolnienia z grzywny, a spółce NEG zmniejszono grzywnę o 50 %.

2.4.5. Zastosowanie obwieszczenia o postępowaniach ugodowych

- (18) W wyniku zastosowania obwieszczenia o postępowaniach ugodowych zmniejsza się grzywny w odniesieniu do spółek NEG, Schott oraz AGC o 10 %.

3. GRZYWNY NAŁOŻONE NA MOCY NINIEJSZEJ DECYZJI

- (19) W odniesieniu do jednego ciągłego naruszenia przepisów rozpatrywanego w niniejszej decyzji wymierzono następujące grzywny:
- a) spółce Samsung Corning Precision Materials Co., Ltd.: 0 EUR;
- b) spółce Nippon Electric Glass Co., Ltd.: 43 200 000 EUR;
- c) spółce Schott AG: 40 401 000 EUR;
- d) spółce Asahi Glass Co., Ltd.: 45 135 000 EUR.

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, s. 2.

⁽²⁾ Asahi Glass Co., Ltd.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji

(Sprawa COMP/M.6499 – FCC/Mitsui Renewable Energy/FCC Energia)

Sprawa, która może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2012/C 48/08)

1. W dniu 10 lutego 2012 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której Mitsui Renewable Energy Europe Limited („MRRE”, Zjednoczone Królestwo) należące do grupy Mitsui oraz Fomento Construcciones y Contratas, SA („FCC”, Hiszpania) pośrednio przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, pośrednią wspólną kontrolę nad nowo utworzonym, w pełni funkcjonalnym wspólnym przedsiębiorcą FCC Energia SA („FCCE”, Hiszpania), w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

— w przypadku grupy Mitsui: globalna grupa zaangażowana w szeroki wachlarz rodzajów działalności gospodarczej na całym świecie, od sprzedaży produktów, światowej logistyki i finansów po tworzenie dużych obiektów międzynarodowej infrastruktury,

— w przypadku przedsiębiorstwa MRRE: działalność w obszarze energii odnawialnej,

— w przypadku przedsiębiorstwa FCC: działalność głównie w usługach związanych ze środowiskiem naturalnym i gospodarką wodną, budowa dużych obiektów infrastruktury, produkcja cementu oraz wytwarzanie energii odnawialnej,

— w przypadku przedsiębiorstwa FCCE: wytwarzanie i hurtowa sprzedaż energii elektrycznej pochodzącej ze źródeł odnawialnych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw⁽²⁾, sprawa ta może kwalifikować się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, s. 32 („obwieszczenie Komisji w sprawie uproszczonej procedury”).

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6499 – FCC/Mitsui Renewable Energy/FCC Energia, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa COMP/M.6468 – Forfarmers/Hendrix)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2012/C 48/09)

1. W dniu 10 lutego 2012 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Forfarmers Group B.V („Forfarmers”, Niderlandy) przejmuje, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, kontrolę nad przedsiębiorstwem Hendrix („Hendrix”), należącym obecnie do Nutreco Nederland B.V, w drodze zakupu akcji i aktywów. Przedsiębiorstwo to obejmuje: (i) wyemitowane akcje Hendrix UTD B.V (Niderlandy), Hedimix B.V (Niderlandy), Hendrix UTD GmbH (Niemcy) oraz Hendrix Illesch GmbH (Niemcy) jak również spółek zależnych tych poszczególnych spółek, (ii) wszystkie aktywa i pasywa Nutreco Feed Belgium N.V. (Belgia) and Hendrix N.V. (Belgia), a także (iii) określone prawa własności intelektualnej.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
- w przypadku przedsiębiorstwa ForFarmers: produkcja i dostawa mieszanek paszowych, pasz dla brojlerów oraz innych artykułów rolnych. Przedsiębiorstwo to dostarcza również surowce oraz świadczy różne usługi rolne,
 - w przypadku przedsiębiorstwa Hendrix: wytwarzanie i sprzedaż mieszanek paszowych i pasz dla brojlerów. Świadczy ono również różne usługi rolnicze.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przysłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.6468 – Forfarmers/Hendrix, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 („rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”).

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2012/C 48/10)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„KRANJSKA KLOBASA”

NR WE: SI-PGI-0005-0764-24.03.2009

ChOG (X) ChNP ()

1. **Nazwa:**

„Kranjska klobasa”

2. **Państwo członkowskie lub państwo trzecie:**

Słowenia

3. **Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:**3.1. *Rodzaj produktu:*

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

3.2. *Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:*

„Kranjska klobasa” jest pasteryzowaną kielbasą półsuchą przygotowywaną z grubo mielonego mięsa wieprzowego klasy I i II (karkówka, część grzbietowa, udziec) i ze słoniny wieprzowej (część grzbietowa). Mięso kielbasy „Kranjska klobasa” soli się solą peklową, przyprawia czosnkiem i pieprzem i umieszcza w naturalnej kiszce wieprzowej zamkniętej na końcu drewnianym patyczkiem, tworząc w ten sposób parę kielbas. Kielbasę wędzi się na gorąco i pasteryzuje.

Po krótkim podgrzaniu w gorącej wodzie, spożywa się ją na gorąco, ponieważ w ten sposób uzyskuje swoje cechy organoleptyczne i wysoką wartość gastronomiczną. Na powierzchni kielbasa ma kolor czerwonoróżowy i wydziela lekki zapach typowy dla produktów wędzonych; po przekrojeniu mięso ma czerwonoróżowy kolor, natomiast tłuszcz jest kremowobiały i zwięzły; struktura jest zwarta, chrupiąca i soczysta, zapach intensywny i typowy dla wędzonej, solonej i ostrej wieprzowiny.

Skład chemiczny niepodgrzanej kielbasy jest następujący:

— całkowita ilość białka: co najmniej 17 %,

— zawartość tłuszczu: nie więcej niż 29 %.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

3.3. Surowce:

Mięso wieprzowe i słonina.

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):

—

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:

Wybór mięsa i słoniny

Kiełbasę „Kranjska klobasa” produkuje się z dobrej jakości kawałków mięsa wieprzowego klasy I i II (karkówka, część grzbietowa, udziec) i słoniny grzbietowej. Mięso musi być świeże i schłodzone (w temperaturze 0–7 °C) lub mrożone (w temperaturze < – 18 °C) i właściwie rozmrażane. Słonina grzbietowa nie ma skóry i jest schłodzona (w temperaturze 0–7 °C) albo mrożona.

Mielenie mięsa i słoniny

Mięso sieka się w maszynce do mielenia na małe kawałki o wielkości 12 mm.

Słoninę sieka się na kawałki o grubości 8–10 mm.

Przygotowanie mięsa

Zmielone mięso i słoninę miesza się w proporcjach 75–80 % mięsa i nie więcej niż 20–25 % twardej słoniny.

Do masy dodaje się nie więcej niż 5 % wody (pod postacią skruszonego lodu).

Uzupełnia się ją zmielonym czarnym pieprzem (nie więcej niż 0,3 %) i aromatem czosnkowym w proszku (nie więcej niż 0,3 %) lub proporcjonalną ilością czosnku w zależności od rodzaju użytego czosnku i 1,8–2,2 % soli peklowej.

Wyrabianie mięsa

Przyprawione w ten sposób mięso miesza się ręcznie lub mechanicznie aż do uzyskania jednolitej i dobrze powiązanej masy.

Umieszczanie w osłonce

Mięso, które musi pozostać zwarte, umieszcza się ręcznie lub mechanicznie w cieniłej osłonce z kieszki wieprzowej o średnicy 32–34 mm.

Końce kształtuje się i zamyka, przebijając przez jelito (a nie przez mięso) patyczek w taki sposób, aby otrzymać parę kiełbas ważących 200–250 g.

Patyczek do kiełbasy o grubości 2,5–3 mm i długości 3–6 cm jest drewniany, złamany lub przecięty.

Suszenie kiełbas

Przed obróbką cieplną kiełbasy muszą stracić powierzchniową wilgoć, aby umożliwić szybsze i bardziej jednolite wędzenie.

Etap suszenia odbywa się w specjalnym pomieszczeniu lub w wędzarni, w której temperatura waha się między 50 °C i 55 °C.

W trakcie suszenia odbywa się również proces solenia i stabilizacji mięsa.

Obróbka termiczna z wędzeniem na gorąco

Kiełbasy wiesza się na drążku z patyczkiem skierowanym ku górze. Obróbka termiczna, podczas której stopniowo zwiększa się temperaturę aż osiągnie wewnątrz 70 +/- 2 °C, trwa co najmniej dwie godziny. Obróbka termiczna obejmuje wędzenie, które trwa 20–30 minut. Do wędzenia można używać tylko drewna bukowego. Kiełbasa musi mieć czerwonobrazowy kolor o średniej intensywności; nie może mieć zbyt ciemnego koloru (aż do czarnobrunatnego) ani też koloru zbyt jasnego („anemicznego”) i szarawego.

Po zakończeniu obróbki termicznej, w tym wędzenia, kielbasy chłodzi się natychmiast zimnym powietrzem lub spryskując je zimną wodą.

Kontrola procesu produkcji i etykietowania

Po schłodzeniu (przed magazynowaniem) kielbasy poddaje się kontroli i ocenie ich wyglądu zewnętrznego (kolor, ukształtowanie powierzchni kiszki, patyczek).

Przechowywanie – magazynowanie kielbas

Kielbasy przechowuje się w temperaturze do 8 °C.

Można je wprowadzać do obrotu w opakowaniu lub bez opakowania.

W przypadku gdy wprowadza się je do obrotu bez opakowania (pojedynczo) każda para musi być oznakowana etykietą.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:

—

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:

Każda kielbasa „Kranjska klobasa” musi być oznakowana etykietą w jednakowy sposób:

— każdy kawałek (każda para) musi mieć samoprzylepną opaskę o jednolitym kształcie,

— każdy pakowany produkt musi być oznakowany etykietą.

Standardowy zapis „Kranjska klobasa” zawiera:

— logo „Kranjska klobasa”,

— logo producenta,

— odpowiedni krajowy i unijny znak jakości.

Każdy producent, który otrzymał świadectwo produkcji kielbasy „Kranjska klobasa”, musi obowiązkowo umieścić na produkcie logo Kranjska klobasa, niezależnie od faktu, czy jest członkiem stowarzyszenia handlowego producentów kielbasy „Kranjska klobasa”.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego:

Przygotowywanie kielbasy „Kranjska klobasa” odbywa się na obszarze geograficznym odpowiadającym terytorium Słowenii wyznaczonemu przez Alpy i wybrzeże adriatyckie, na zachodzie przez granicę z Włochami, na północy przez granicę z Austrią, na południu przez granicę z Chorwacją i na wschodzie przez granicę z Węgrami, przechodząc przez Kotlinę Panońską.

Za czasów Świętego Cesarstwa Rzymskiego Narodu Niemieckiego, a później Monarchii Austro-Węgierskiej, region nazywany „Kranjska” (Kraina) był jedynym całkowicie słoweńskim regionem. Pojęcie „Kranjec” (mieszkaniec Krainy) stosowano niekiedy jako synonim terminu Słoweniec i używa się go jeszcze w języku potocznym, aby określić część mieszkańców Słowenii. W Słowenii przymiotnik „kranjski” (krański) występuje nadal w wielu innych wyrażeniach i nazwach.

Słowo „Kranjska” pochodzi od słoweńskiej nazwy „krajina”, które oznaczało region (pierwsze pisemne świadectwo z 973 r. w popularnej formie „Creina”, czyli „Kraina”). Od XIV w. przeważała słoweńska forma „Kranjska” (po niemiecku „Krain” i „Krainburg”). W 1002 r. region Kranjska stał się autonomicznym księstwem wśród innych księstw przygranicznych. Administracyjnie był połączony ze Świętym Cesarstwem Rzymskim. W XIV w. większa część obecnego terytorium Słowenii weszła we

władanie Habsburgów. Terytorium Słowenii podzielono na kilka regionów: Kranjska (Kraina), Trst (Triest), Istra (Istria), Goriška, Koroška (Karyntia) i Štajerska (Styria). Po upadku Monarchii Austro-Węgierskiej, w 1918 r., Kranjska lub Kraina, utraciła swój szczególny status. Słowenia jest względnie młodym państwem, którego niepodległość sięga jedynie 1991 r., kiedy odłączyła się od Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii. Obecna Republika Słowenii jest zatem „terytorialną dziedziczką” dawnego regionu Kranjska (Kraina), którego stanowi integralna część.

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Definicja obszaru geograficznego wiąże się bezpośrednio z historią kielbasy „Kranjska klobasa”.

Warunki naturalne produkcji żywności, podobnie jak klimat, wywarły decydujący wpływ na rozwój specjalności kulinarnych, w sytuacji gdy produkcja rolna na własne potrzeby była dominującym modelem. Na obszarze o bardzo złożonej rzeźbie terenu składającej się z wzgórz, dolin, kotlin i równin, mieszkańcom udało się zachować obszary uprawiane służące produkcji paszy przeznaczonej do żywienia świń, które hoduje się w celu produkcji wędlin. Pierwsze świadectwa dotyczące produkcji wędlin i kielbas sięgają bardzo zamierzchłych czasów, co ilustrują wspaniałe średniowieczne freski i wyobrażenia znajdujące się w archiwalnych dokumentach (w szczególności w napisanej w języku słoweńskim wiadomości z XVII w. przekazanej przez zarządcę zamku Vrbovec swojemu panu). Jednak wszystkie świadectwa mówią o wędlinach, kielbasach. Typowe wędliny zawierały w szczególności półsuchą kielbasę na bazie mięsa, która dzięki umiejętnościom i wiedzy mieszkańców regionu, w którym się narodziła, i rozpoznawalnej cesze charakterystycznej (smak) zdobyła renomę na początku XIX wieku, w czasach Monarchii Austro-Węgierskiej, pod nazwą „Kranjska klobasa”.

5.2. Specyfika produktu:

Zasadniczym elementem, dzięki któremu „Kranjska klobasa” pod postacią, w jakiej zakorzeniła się na terytorium Słowenii, wyróżnia się od innych kielbas tego samego rodzaju, jest przygotowanie zgodnie z tradycyjnym słoweńskim przepisem Felicity Kalinšek (autorki książki kucharskiej „Slovenska kuharica” z 1912 r.), w przypadku którego jedyna zmiana polegała na dostosowaniu go do współczesnych wymogów technicznych w zakresie bezpieczeństwa żywności (stosowanie soli peklowej, pasteryzacja). „Kranjska klobasa” charakteryzuje się również mięsem przygotowywanym wyłącznie z kawałków mięsa wieprzowego i słoniny wysokiej jakości, solonych i grubo mielonych, przyprawionych czosnkiem i pieprzem i wędzonych w niewysokiej temperaturze. Stosuje się tylko sól morską. Mięso umieszcza w naturalnych kiszkach wieprzowych zamkniętych na końcach drewnianymi patyczkami, które przekłuwają kiszki tak, aby połączyć końce i stworzyć pary kielbas. „Kranjska klobasa” charakteryzuje się obecnością drewnianego patyczka o grubości 2,5–3 mm, długości 3–6 cm, złamanego lub przeciętego.

Przy produkcji kielbasy „Kranjska klobasa” nie korzysta z żadnej sztuczki technicznej (na przykład masy mięsnej) ani z innych dodatków (na przykład polifosforanów) występujących w innych rodzajach kielbas na bazie mięsa. Mięso umieszcza się wyłącznie w naturalnej kiszce wieprzowej zamkniętej na końcu drewnianym patyczkiem, aby stworzyć parę kielbas. Obróbka termiczna w wilgotnym środowisku i wędzenie na gorąco (kielbasa jest produktem pasteryzowanym) nadają powierzchni charakterystyczny czerwono-brązowy kolor o średniej intensywności. Ponadto „Kranjska klobasa” wyróżnia się również spośród innych kielbas dzięki zwyczajom i zaleceniom degustacyjnym pozwalającym otrzymać optymalne połączenie smaków. Kielbasy „Kranjska klobasa” nie podaje się gotowanej, a jedynie podgrzaną w bardzo gorącej wodzie, co nadaje jej szczególną strukturę, nieco grubą, ale chrupiącą i soczystą; przy krojeniu daje plastry o różowawoczerwonym kolorze, a także specyficzny aromat solonej wieprzowiny przyprawionej czosnkiem, pieprzem i zapachem charakterystycznym dla produktów wędzonych.

Do wędzenia można używać tylko drewna bukowego.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu:

Renoma kielbasy „Kranjska klobasa” sięga czasów Monarchii Austro-Węgierskiej, która skupiała wiele narodów. „Kranjska klobasa” zalicza się niewątpliwie do najbardziej oryginalnych i typowych słoweńskich specjalności na bazie mięsa, co można stwierdzić, szukając w Internecie, gdzie kielbasę „Kranjska klobasa” wymienia się najczęściej jako autentycznie słoweński produkt. „Kranjska klobasa” występuje również w najnowszej literaturze specjalistycznej (zob. „Meat products handbook”, Gerhard Feiner, CRC Press, 2006 r.; <http://en.wikipedia.org/wiki/Kransky>), gdzie przedstawiono ją jako typową niesfermentowaną kielbasę pochodzącą ze Słowenii.

Cechy charakterystyczne kielbasy „Kranjska klobasa” wynikają z umiejętności i wiedzy mieszkańców obecnego terytorium Słowenii, które w czasach austro-węgierskich stanowiło region „Kranjska” (Kraina). Jakość kielbasy „Kranjska klobasa” wynika także ze stosowania części mięsa wysokiej jakości i z systematycznego używania soli morskiej, odwiecznego, a nawet strategicznego konkurenta soli kamiennej na terytorium dawnej Krainy (J. Bogataj, „The Food and Cooking of Slovenia”, Annes Publishing, Londyn 2008 r.).

Najstarsze wzmianki dotyczące przygotowania kielbasy „Kranjska klobasa” (pod tą nazwą) znajdują się w dwóch książkach kucharskich: „Süddeutsche Küche” Kathariny Prato (1896 r.) i w szóstym wydaniu „Slovenska kuharica” Felicity Kalinšek (1912 r.). Nawet jeżeli u Kathariny Prato nie można tak naprawdę mówić o recepturach wytwarzania kielbasy „Kranjska klobasa”, odniesienie do wspomnianej odmiany kielbasy jest prawdopodobnie jednym z najstarszych istniejących pisemnych odniesień (1896 r.). W książce „Slovenska kuharica” (1912 r.) Felicita Kalinšek wyjaśnia już, w jaki sposób przygotowuje się kielbasę „Kranjska klobasa”.

W Słowenii istnieje wiele świadectw, pochodzących w szczególności z przekazów ustnych, dotyczących kielbasy „Kranjska klobasa” lub kielbasy z Krainy, jej obszarów produkcji i reputacji wśród innych regionalnych odmian kielbas. Istnieje również wiele dowodów ludowych dotyczących dokładnego pochodzenia kielbasy „Kranjska klobasa” i miejsca, w którym przygotowano ją po raz pierwszy. Wśród nich wspomina się często o miasteczku Trzin, znajdującym się między Lublaną i Kamnikiem, gdzie wydaje się, że już w XIX w. wielu rzeźników zaopatrywało rynki w kielbasy z Krainy, które można było znaleźć nawet w Wiedniu. Niektóre źródła ustne wskazują, że przedmiotowa kielbasa zapożyczyła swoją nazwę od miasta Kranj, inne źródła wspominają, że produkowano ją we wszystkich dużych miastach i na wszystkich rynkach w ówczesnym regionie Krainy. Opowiada się również, że cesarz Franciszek Józef, udając się kareta z Wiednia do Triestu, zatrzymał się w miasteczku Naklo pri Kranju w słynnej oberży Marinšek służącej jako miejsce na popas przy drodze krajowej. Chciał się pokrzepić i zapytał oberżystę, co może mu zaproponować. „Mamy tylko zwykłe kielbasy domowej produkcji i nic innego” odpowiedział oberżysta. Cesarz zamówił kielbasę domowej produkcji, a kiedy jej spróbował, zawołał rozentuzjasmowany: „Ależ to nie jest zwykła kielbasa, to kielbasa z Krainy!”.

Szczególną cechą kulinarną regionów Słowenii jest fakt, że kielbasę „Kranjska klobasa” produkuje się i sprzedaje wszędzie, co dowodzi, że należy do całego terytorium słoweńskiego. Renomę kielbasy „Kranjska klobasa” odzwierciedla również w typowo słoweńskie danie, jakim jest bigos z kielbasą z Krainy.

Oddziaływanie kielbasy „Kranjska klobasa” przekroczyło granice, o czym świadczą tłumaczenia jej nazwy na różne języki dawnego Cesarstwa Austro-Węgierskiego (J. de Moor i N. de Rooj/ed., „European Cookery, Tradition & Innovation”, Utrecht 2004 r.).

Od 2003 r. w Słowenii odbywa się festiwal kielbasy „Kranjska klobasa”, a także konkurs na najlepszą kielbasę „Kranjska klobasa”.

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

http://www.mkgp.gov.si/fileadmin/mkgp.gov.si/pageuploads/Varna_hrana/zascita/KranjskaKlobasa_spec.pdf

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2012/C 48/11)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„平谷大桃” (PINGGU DA TAO)

NR WE: CN-PDO-0005-0628-16.07.2007

ChOG () ChNP (X)

1. **Nazwa:**

„平谷大桃” (Pinggu Da Tao)

2. **Państwo członkowskie lub państwo trzecie:**

Chiny

3. **Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:**

3.1. **Rodzaj produktu:**

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża świeże lub przetworzone

3.2. **Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:**

Brzoskwinia ta znana jest jako jadalny, soczysty owoc z gatunku *Prunus*, z podrodziny *Prunoideae* (śliwowych) należącej do rodziny *Rosaceae* (rózowatych). Rośnie na niskich wzgórzach i zboczach gór Yan Shan w dzielnicy Pinggu należącej do miasta wydzielonego Pekin, charakteryzującej się dużą ilością światła słonecznego i ciepła oraz piaszczysto-gliniastymi glebami. Wyjątkowe warunki naturalne nadają szczególną jakość „Pinggu Da Tao”, który jest charakterystyczny z uwagi na „duży owoc, jasne ubarwienie, soczystość, bogaty smak i zapach, umiarkowaną słodycz oraz odpowiednie zbilansowanie kwasowości i słodyczy”. Jak pokazano w zamieszczonej niżej tabeli, uprawia się dziesięć odmian „Pinggu Da Tao”. Jedyną wymienioną w tabeli odmianą o owocach średniej wielkości jest Qingfeng; owoc Qingfeng waży ≥ 150 g; owoc każdej z pozostałych odmian waży ≥ 275 g.

Wskaźniki fizyczno-chemiczne 10 różnych odmian „Pinggu Da Tao”:

Odmiana	Wskaźnik	
	Rozpuszczalne substancje stałe (20 °C), (%)	Kwas łącznie (na podstawie zawartości kwasu jabłkowego), (%)
Dajiubao	$\geq 12,00$	$\leq 0,20$
Qingfeng (Peking nr 26)	$\geq 11,50$	$\leq 0,42$
Jingyan (Peking nr 24)	$\geq 12,00$	$\leq 0,20$
Yanhong (Green-making nr 9)	$\geq 12,50$	$\leq 0,18$
August Crispy (Peking nr 33)	$\geq 11,00$	$\leq 0,20$

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

Odmiana	Wskaźnik	
	Rozpuszczalne substancje stałe (20 °C), (%)	Kwas łącznie (na podstawie zawartości kwasu jabłkowego), (%)
Yanfeng nr 1	≥ 12,00	≤ 0,20
Luwangxian	≥ 11,50	≤ 0,28
Huayu	≥ 12,00	≤ 0,20
Big Red Peach	≥ 12,00	≤ 0,20
Century 21st	≥ 12,00	≤ 0,18

3.3. Surowce:

—

3.4. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):

—

3.5. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:

Na wyznaczonym obszarze geograficznym muszą odbywać się następujące etapy: wybór i planowanie sadu, sadzenie, pielęgnacja, nawożenie i nawadnianie gleby, kształtowanie drzew i przycinanie gałęzi, działania związane z kwiatami i owocami, zbiory, czynności pielęgnacyjne po zbiorach i przechowywanie.

3.6. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:

Pakowanie: pakowanie odbywa się wyłącznie w przedsiębiorstwach upoważnionych do stosowania etykiet „Pinggu Da Tao” GI, pod nadzorem właściwych organów ds. kontrolowania jakości.

1. Materiały opakowaniowe: opakowanie zewnętrzne stanowią kartony z falistej tektury, które powinny być na tyle solidne i mocne, aby można było je ustawiać w formie konstrukcji. Powinny gwarantować, aby znajdująca się w nich zawartość pozostawała sucha, była pozbawiona pleśni, robactwa, zanieczyszczeń i zapachu.
2. Wymogi dotyczące pakowania: owoce w kartonie muszą być ułożone w uporządkowany sposób. Poszczególne warstwy owoców oddziela się wewnątrz kartonu tekturowymi wkładkami.

Transport

Owoce brzoskwini przewozi się partiami, układając je tak, aby zapobiec ich zgniataniu; kontenery należy utrzymywać w czystości, zapewniając dobry przepływ powietrza i zapobiegając wystawianiu ich na działanie promieni słonecznych oraz deszczu; należy również podjąć środki chroniące owoce przed mrozem i wysokimi temperaturami.

Z owocami brzoskwini należy się ostrożnie obchodzić podczas rozładunku; zaleca się transport w formie łańcucha chłodniczego. Pojazd do transportu powinien być czysty oraz pozbawiony toksycznych czy niebezpiecznych materiałów i towarów.

Przechowywanie

1. Przed umieszczeniem owoców w magazynie należy je poddać procedurze wstępnego chłodzenia w temperaturze 4 °C.
2. Temperatura przechowywania wynosi 0–3 °C.
3. Wilgotność względna w pomieszczeniu magazynowym powinna wynosić 85–90 %.

4. Jeżeli w magazynie jest atmosfera kontrolowana (CA), powietrze atmosferyczne powinno zawierać 1 % O₂ oraz 5 % CO₂.

5. Magazyn powinien być pozbawiony jakichkolwiek zapachów. Owoce należy przechowywać z dala od materiałów i towarów toksycznych czy niebezpiecznych; nie wolno stosować żadnych toksycznych czy niebezpiecznych konserwantów lub materiałów.

3.7. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:

Znaki na opakowaniach jednej przesyłki muszą być jednolite pod względem formatu i treści.

Oprócz zastrzeżonego znaku towarowego przedsiębiorstwa, na opakowaniu owoców należy umieścić również nazwę produktu z chińskim chronionym oznaczeniem geograficznym – „Pinggu Da Tao”, które powinno być wydrukowane na opakowaniu owoców oraz w wyraźnie widocznym miejscu na zewnętrznej powierzchni kartonu, wraz ze specjalnym znakiem GI oraz kodem na potrzeby kontroli jakości produktu. Ponadto na opakowaniu z owocami powinny być też wydrukowane takie informacje jak odmiana, gatunek (specyfikacja) i waga netto, kraj pochodzenia oraz producent. Napisy powinny być czytelne i nie powinny dawać się łatwo usunąć. Oznaczenia na opakowaniu zewnętrznym muszą odpowiadać produktowi, który znajduje się w kartonie.

4. Zwiąże określenie obszaru geograficznego:

Obszar geograficzny upraw „Pinggu Da Tao” obejmuje 16 miasteczek i wiosek, które obecnie znajdują się pod zarządem dzielnicy Pinggu, należącej do miasta wydzielonego Pekin; są to: Pinggu, Jinhaihu, Yukou, Machangying, Mafang, Donggaocun, Xiagezhuang, Shandongzhuang, Wangxinzhuang, Nandu-lehe, Zhengluoying, Dahuashan, Liujiadian, Daxingzhuang, Huangsongyu i okręg Xiong'erzhai.

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Położenie dzielnicy Pinggu wyznacza szerokość geograficzna 40° 02'–40° 22' na północy i 116° 55'–117° 24' długość geograficzna na wschodzie. Jest to niewielka kotlina z niskimi i falistymi pagórkami na południowym zboczu gór Yan Shan. Jest ona otoczona górami od wschodu, południa i północy, natomiast w jej środku znajduje się równinna dolina. Na obszarze całego okręgu znajduje się wiele pokrytych zielenią gór. Przez region przepływają rzeki Ju i Ru.

Gleba jest przede wszystkim piaszczysta lub gliniasta, miękka i dobrze przewietrzona oraz bogata w potas. Obszar ma własny system wodny, który dostarcza doskonałej jakości wodę. Klimat panujący na wspomnianym obszarze to klimat kontynentalny monsunowy, charakteryzujący się wysoką temperaturą i dużymi rozbieżnościami dobowej temperatury oraz dużą liczbą godzin słonecznych. Miesięczne różnice temperatury są duże – wiosną wynoszą około 6,8–8,7 °C, natomiast jesienią wahają się w granicach 6,9–8,9 °C. Okres bezmroźny trwa średnio 191 dni w roku. Region cieszy się dużym nasłonecznieniem, a liczba godzin słonecznych w roku wynosi średnio 2 555,3, przy czym wskaźnik dziennej ekspozycji na słońce wynosi średnio 58 %.

5.2. Specyfika produktu:

- 1) Owoc dużych rozmiarów: duży rozmiar to jedna z najważniejszych cech charakterystycznych „Pinggu Da Tao”. Jeden owoc „Pinggu Da Tao” waży średnio 20 % więcej od owocu odpowiadającej mu odmiany, a to za sprawą niepowtarzalnych odmian drzewa owocowego, klimatu i środowiska naturalnego. Owoc odmiany średniej wielkości waży ≥ 150 g, natomiast owoc odmiany dużej wielkości ≥ 275 g.
- 2) Jasna barwa: barwa to jedna z najważniejszych cech wyglądu brzoskwini, warunkująca jej wartość handlową. Skórka owocu „Pinggu Da Tao” jest czysta, jasna i dobrze zabarwiona.
- 3) Bogaty smak i zapach: „Pinggu Da Tao” to owoc o bogatym zapachu, słodko-kwaśnym smaku oraz delikatnym i soczystym miąższu. Wyjątkową jakość smakową nadaje owocowi „Pinggu Da Tao” odpowiednia równowaga między zawartością rozpuszczalnych substancji stałych i całkowitej zawartości kwasów oraz stosunkiem jednych do drugich.

5.3. *Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością produktu, jego renomą lub innymi właściwościami:*

Wyjątkowe warunki naturalne Pinggu – a mianowicie gleba, system wodny, dobowe różnice temperatur, nasłonecznienie oraz wysoce ustandaryzowany poziom zarządzania – to czynniki warunkujące cechy charakterystyczne oraz jakość brzoskwini Pinggu. Wyróżniające się warunki naturalne to zasługa następujących czynników:

1) **Warunki naturalne**

1. **Klimat**

Obszar upraw „Pinggu Da Tao” leży w ciepłej południowej strefie pogórza. Obszar upraw cieszy się odpowiednim nasłonecznieniem i dużą różnicą temperatur panujących za dnia i nocą, sprzyjających odpowiedniemu zabarwieniu owoców i akumulacji węglowodanów. Średnie promieniowanie słoneczne w regionie w skali roku wynosi 5,103 dzule na metr kwadratowy, natomiast wskaźnik dziennej ekspozycji na słońce wynosi średnio 58 %.

2. **Gleba**

Obszar upraw „Pinggu Da Tao” tworzą napiływowe brzegi rzek Ju i Ru. Ziemia składa się z piaszczystej gleby i lekkiej gliny. Dobra przepuszczalność gleby pozwala zaspokoić wysokie zapotrzebowanie korzeni drzew na tlen, utrzymując cały system korzeniowy w stanie aktywności. To zapewnia słodycz oraz smak i zapach „Pinggu Da Tao”.

3. **Woda**

Obszar Pinggu jest położony w hydrogeologicznej kotlinie górskiej z niezależnym systemem wód podziemnych obfitującym w doskonałej jakości wodę. Wchodzenie do rzeki jest zabronione, zatem wody powierzchniowe są pobawione zanieczyszczeń. Drzewa nawadnia się ręcznie dobrej jakości wodą podziemną, która osiąga pierwszą klasę czystości wody pitnej i jakością niewiele odbiega od naturalnej wody mineralnej. Racjonalne nawadnianie pozwala w dużym stopniu zaspokoić zapotrzebowanie na wodę w okresie kiełkowania, pełnego rozkwitu oraz wzrostu owoców, zapewniając tym samym odpowiedni rozmiar i barwę owoców, jak również bogate zbiory.

2) **Uwarunkowania historyczne**

Uprawa brzoskwiń w Pinggu ma długą historię. Zapiski sięgają czasów panowania dynastii Ming. Liu Ai, wysoki urzędnik w Pinggu za czasów Longqina z dynastii Ming, napisał poemat zatytułowany „Osiem dawnych pejzaży Pinggu”, w którym wysławia kwiat brzoskwini Pinggu, pisząc: „W połowie drogi na szczyt śnieg zalega cały rok. W marcu z delikatnych pączków rozkwitają jednak kwiaty brzoskwini. Gdy niebo jest czyste, spójrz spokojnie po sam horyzont, księżyc jasny niczym nefryt unosi się pod chmurami.” Cesarz Qianlong z dynastii Qin również napisał poemat, w którym opisał okres rozkwitu brzoskwini w Pinggu: „... kiedy wierzba faluje niczym delikatny dym, a brzoskwinia kąpie się w deszczu ...”.

3) **Czynnik ludzki**

Uprawa brzoskwiń w Pinggu ma długą historię. Znaleziono zapiski, które sięgają czasów panowania dynastii Ming. Wskutek długotrwałej uprawy opracowano cały zestaw technik sadzenia drzewek „Pinggu Da Tao”, takich jak ich kształtowanie na wzór litery „Y” i naturalnie otwarty środek (sprzyjający przewietrzaniu i penetracji światła). W kwestii zarządzania owocami przyjęto techniki sztucznego przerzedzania kwiatostanów i zawiązków owoców oraz techniki zbierania owoców, zapewniające jednolity rozmiar owoców, stałe zbiory i dobre zabarwienie.

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2012/C 48/12)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Oświadczenia o sprzeciwie muszą wpłynąć do Komisji w terminie sześciu miesięcy od daty niniejszej publikacji.

JEDNOLITY DOKUMENT

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„KRAŠKA PANCETA”

NR WE: SI-PGI-0005-0833-13.10.2010

ChOG (X) ChNP ()

1. Nazwa:

„Kraška panceta”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie:

Słowenia

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego:

3.1. Rodzaj produktu:

Klasa 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.)

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1:

„Kraška panceta” jest tradycyjnym suszonym produktem mięsnym o charakterystycznym prostokątnym kształcie. Minimalna masa produktu końcowego wynosi 2,2 kg.

Produkt „Kraška panceta” wytwarza się z chudego boczku. Suszeniu poddaje się boczek ze skórą i bez żeber. Proces solenia na sucho wyłącznie przy użyciu soli morskiej oraz suszenie i dojrzewanie bez obróbki termicznej mają wpływ na szczególne organoleptyczne cechy charakterystyczne cienkich plasterków. Chuda część bekonu jest sucha i jędrna oraz zachowuje odpowiednią elastyczność pod naciskiem. Miejsca po żebrach są dość dobrze widoczne. Skóra jest twarda i gładka; usuwa się ją tuż przed spożyciem. W miarę dojrzewania chude części boczku zyskują charakterystyczny różowy kolor. Tłuszcz ma kolor kremowobiały. Plaster boczku „Kraška panceta” składa się głównie z części chudego mięsa poprzedzielanych warstwami tłuszczu. Do organoleptycznych cech charakterystycznych należy w szczególności wygląd cienko krojonego plastru, który musi być gładki w dotyku. Części chude i tłuste muszą być ze sobą ściśle połączone. Plaster musi mieć pełny, harmonijny zapach i słodki, niesłony smak.

Zawartość soli wynosi nie więcej niż 6 %, osiągnięty stopień wysuszenia musi wynosić co najmniej 33 %, wartość wskaźnika *aw* – nie więcej niż 0,92, zawartość białka – co najmniej 23 %, a zawartość tłuszczu – co najmniej 36 %.

3.3. Surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych):

Do produkcji bekonu „Kraška panceta” wybiera się boczek ze świń ras mięsnych. Kawałek boczku zawiera część mostka z widocznymi miejscami po dziewięciu lub dziesięciu żebrach. Boczek zawiera także mięso z łopatki. Charakterystyczną właściwością produktu „Kraška panceta” jest standardowy kształt prostokąta o rozmiarach 45–50 cm długości i 18–20 cm szerokości. Minimalna masa świeżego kawałka boczku wynosi 4 kg. Suszeniu poddaje się boczek ze skórą i bez żeber, o równo pokrojonych bokach; chude części mięsa i skóra muszą być całkowicie jednolite. Miękki tłuszcz ze środka jest usunięty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

3.4. *Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego):*

—

3.5. *Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym:*

- temperatura świeżego boczku tuż przed soleniem musi wynosić od + 1 °C do + 4 °C,
- kontrola zawartości chudego mięsa w boczku, jakości obróbki i rozmiarów kawałka (18–20 cm × 45–50 cm),
- odrzucenie niewłaściwie obrobionego boczku: skóra musi być gładka i pozbawiona szczeciny, nacięć, obtłuczeń i krwiaków,
- identyfikacja za pomocą numeru seryjnego i daty solenia (dzień, miesiąc, rok),
- solenie ręczne poprzez wcieranie gruboziarnistej soli morskiej w miejsca po żebrach. Ilość soli jest dostosowana do masy indywidualnego kawałka boczku. Dodaje się pieprz i świeży czosnek; można dodać cukier,
- przechowywanie solonych kawałków boczku na półkach lub paletach,
- solenie w temperaturze 1–6 °C przez okres 5–7 dni,
- etap przechowywania w niskiej temperaturze wynoszącej 1–6 °C przez okres 1–3 tygodni,
- suszenie w temperaturze 14–22 °C przez okres 2–7 dni; dozwolone jest delikatne wędzenie na zimno,
- suszenie/dojrzwanie w temperaturze 10–18 °C; całkowity czas produkcji wynosi co najmniej 10 tygodni; wartość wskaźnika *aw* jest niższa niż 0,92, zawartość soli wynosi mniej niż 6 %, a stopień wysuszenia – co najmniej 33 %; masa produktu końcowego przekracza 2,2 kg,
- test organoleptyczny przeprowadzony na losowo wybranych kawałkach bekonu „Kraśka panceta”,
- identyfikacja poprzez oznakowanie skóry na odpowiednich produktach,
- dojrzałe produkty przechowuje się w ciemnym miejscu w temperaturze 8–10 °C.

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd.:*

Produkt „Kraśka panceta” objęty chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG) sprzedaje się w postaci całych lub przepołowionych kawałków, których skóra jest z tyłu oznakowana logo „Kraśka panceta”. W celu zwiększenia dostępności produktu wśród nabywców (poprzez sprzedaż w delikatesach) bekon można kroić na mniejsze kawałki jednakowej wielkości. Olbrzymie znaczenie dla zachowania szczególnych organoleptycznych cech charakterystycznych produktu oraz typowego czerwonego koloru chudej części i kremowobiałego koloru części tłustych ma szczegółowy nadzór technologiczny nad procesem krojenia i pakowania produktu „Kraśka panceta”. Kontakt z powietrzem, który uruchamia procesy utleniania mięsa, może znacząco obniżyć jakość bekonu. Z tego powodu produkt „Kraśka panceta” może być krojony i pakowany na potrzeby handlu wyłącznie w zarejestrowanych zakładach prowadzących produkcję bekonu „Kraśka panceta”. Dzięki temu produkt może być pakowany natychmiast, co zapobiega utlenianiu spowodowanemu kontaktem z powietrzem lub przechowywaniem w nieodpowiednich temperaturach oraz umożliwia zapewnienie niezbędnego poziomu bezpieczeństwa mikrobiologicznego produktu. System ten zapewnia bieżący nadzór, pełną identyfikowalność i ochronę charakterystycznych właściwości produktu „Kraśka panceta”, które mają zasadnicze znaczenie z punktu widzenia autentyczności i zaufania konsumentów.

3.7. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania:*

Wszyscy producenci, którym przyznano certyfikaty zgodności ze specyfikacją produkcji, są upoważnieni do oznaczania swoich produktów nazwą i logo „Kraśka panceta”. Logo zawiera stylizowany rysunek przedstawiający bekon i napis „Kraśka panceta”. Numer rejestracyjny producenta umieszcza się obok logo. Stosowanie logo jest obowiązkowe dla wszystkich wprowadzanych do obrotu form boczku. Całe kawałki boczku są również oznakowane do celów identyfikacji na skórze.

Produkt „Kraška panceta” musi być również opatrzony informacją „zaščitena geografska označba” („chronione oznaczenie geograficzne”) oraz krajowym symbolem jakości.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego:

Granicę obszaru produkcji wyrobu „Kraška panceta” wyznacza linia biegnąca z miejscowości Kostanjevica na Krasu do miejscowości Opatje selo, stamtąd do granicy słoweńsko-włoskiej i wzdłuż tej granicy do przejścia granicznego Lipica, następnie wzdłuż drogi do miejscowości Lokev, następnie wzdłuż drogi do miejscowości Divača, a stamtąd w linii prostej do wsi Vrabče i dalej do wsi Štjak, Selo, Krtinovica, Kobdilj, następnie w linii prostej przez Mali Dol do Škrbiny, dalej do Lipy i Temnicy i z powrotem do miejscowości Kostanjevica na Krasu. Wszystkie wyżej wspomniane miejscowości należą do wyznaczonego obszaru geograficznego.

5. Związek z obszarem geograficznym:

5.1. Specyfika obszaru geograficznego:

Kras jest jednym z najbardziej rozległych obszarów krajobrazowych w Słowenii. Jest to pofałdowany płaskowyż wapienny z typowym terenem krasowym (dolinami, lejami krasowymi, dolinami dopływowymi, rozpadlinami i podziemnymi jaskiniami). Gleba wapienna jest charakterystyczna dla regionu Kras; na tym podłożu ukształtowała się słynna czerwona gleba regionu Kras, często zwana *terra rossa*. Na powierzchni, w większości skalistej, jest niewiele gleby, choć w niektórych miejscach występują trawy, krzewy i rzadkie lasy.

Największy wpływ na klimat w regionie Kras ma bliskość morza. Umiarkowany klimat śródziemnomorski spotyka się tu z zimnym kontynentalnym powietrzem. W regionie Kras często występują gwałtowne wahania temperatury związane z napływem do obszaru śródziemnomorskiego zimnego kontynentalnego powietrza w postaci wiatru bora charakterystycznego dla regionu Kras. Bliskość morza wiąże się z częstymi nagłymi wzrostami temperatury w środku zimy po dniach lodowatych wiatrów bora. Ilekroć spadnie śnieg, szybko się topi. Bliskość morza ma istotne znaczenie latem, kiedy przeważa ciepła, piękna pogoda. Różnicowanie płaskowyżu Kras i bezpośrednie sąsiedztwo morza wiążą się ze stałą obecnością wiatru lub bryzy, co sprzyja stosunkowo niskiemu poziomowi wilgotności względnej na omawianym obszarze geograficznym.

Warunki naturalne obszaru geograficznego sprzyjają powstaniu mikroklimatu korzystnego dla suszenia mięsa, z czego lokalna ludność korzysta od niepamiętnych czasów. Mieszkańcy odpowiednio dobierają temperaturę i wilgotność, korzystając z różnych pomieszczeń w występujących w regionie Kras domach o grubych ścianach. Rolnicy przenoszą pršut (szynki), *panceta* (tłusty bekon), *vratovina* (karkówkę), kiełbasy i inne produkty z jednego pomieszczenia do drugiego, nieustannie poszukując odpowiednich warunków wilgotności i temperatury dla poszczególnych technologicznych etapów procesu dojrzewania. W ten sposób techniczne umiejętności i wiedza praktyczna rozwijały się wraz ze zdobywanym doświadczeniem i utrwaliły się wśród ludności miejscowej.

5.2. Specyfika produktu:

Szczególną cechą produktu „Kraška panceta” jest jego prostokątny kształt, a także fakt, że boczek zawiera część mostka z widocznymi miejscami po dziewięciu lub dziesięciu żebrach oraz część łopatki. Taki wybór kawałka zapewnia odpowiednią równowagę między ilością mięsa chudego a ilością boczku. Bekon charakteryzuje się wysoką zawartością mięsa w stosunku do zawartości tłuszczu. Kolejną charakterystyczną właściwością produktu jest fakt, że jego przygotowanie tradycyjnie obejmuje proces solenia z zastosowaniem soli morskiej. Proces suszenia/dojrzewania, w którym nie stosuje się obróbki termicznej i który przebiega w temperaturze poniżej 18 °C, zapobiega obniżeniu zawartości białka w wyniku podgrzewania i umożliwia zachowanie jędrności tkanki tłuszczowej.

W połączeniu ze skrupulatną kontrolą procesu suszenia/dojrzewania powyższe procesy wpływają na charakterystyczną jakość, za którą produkt „Kraška panceta” jest wysoko ceniony przez konsumentów i która przyczyniła się do jego sukcesu komercyjnego.

5.3. Związek przyczynowy zachodzący między charakterystyką obszaru geograficznego a jakością lub właściwościami produktu (w przypadku ChNP) lub szczególne cechy jakościowe, renoma lub inne właściwości produktu (w przypadku ChOG):

Oznaczenie geograficzne „Kraška panceta” opiera się na tradycji produkcji oraz na renomie wyrobu.

W regionie Kras umiarkowany klimat śródziemnomorski spotyka się z zimnym kontynentalnym powietrzem. Zróżnicowane ukształtowanie płaskowyżu Kras i bezpośrednie sąsiedztwo morza wiążą się ze stałą obecnością wiatru lub bryzy, co sprzyja stosunkowo niskiemu poziomowi wilgotności względnej. Warunki sprzyjające naturalnemu suszeniu oraz popyt na rynku skłoniły ludność miejscową do zaspokojenia tego popytu poprzez produkcję bekonu.

Tradycja produkcji bekonu jest bardzo długa i sięga roku 1689. Wraz z upływem czasu, nabierając doświadczenia, rozwinięto bardziej zaawansowane umiejętności techniczne, które trwale ugruntowały się wśród ludności miejscowej i były przekazywane z pokolenia na pokolenie. Dzięki swojej pracy mieszkańcy regionu Kras stworzyli rozpoznawalny standardowy kształt produktu oraz opracowali recepturę nadającą produktowi „Kraška panceta” typowe organoleptyczne cechy charakterystyczne.

W przeciwieństwie do mieszkańców innych regionów Słowenii ludność Krasu zawsze stosowała wyłącznie solenie na sucho i wykorzystywała umiarkowane ilości soli przy produkcji produktu „Kraška panceta”. Na innych obszarach Słowenii używa się solanki albo łączy solenie na sucho z soleniem na mokro. Proces solenia na sucho oraz stosunkowo długi okres dojrzewania w niskich temperaturach mają znaczny wpływ na organoleptyczne cechy charakterystyczne produktu „Kraška panceta”. Dzięki dojrzałości i charakterystycznemu zapachowi i smakowi produkt „Kraška panceta” jest specjalnością gastronomiczną, która, podobnie jak produkt „Kraški pršut”, stała się tradycyjną przystawką podawaną przy okazji różnych uroczystości.

Nowa era w produkcji wyrobu „Kraška panceta” nastąpiła w 1977 r., kiedy producenci zaczęli prowadzić jednostki produkcyjne wyposażone w specjalistyczne technologie.

O renomie produktu „Kraška panceta” świadczą rozmaite dzieła literackie, broszury, ulotki itp. W 1978 r. produkt „Kraška panceta” przedstawiono w ulotce reklamowej jednego z producentów. Dr Stanislav Renčelj przedstawił produkt „Kraška panceta” w książkach *Suhe mesnine narodne posebnosti* (Suszone produkty mięsne – krajowe specjalności) (1991 r.), *Kraška kuhinja* (Kuchnia Krasu) (1999 r.), *Suhe mesnine na Slovenskem* (Słoweńskie suszone produkty mięsne) (2008 r.) oraz *Okusi Krasa* (Smaki Krasu) (2009 r.). Produkt „Kraška panceta” przedstawiono jako słoweńską specjalność gastronomiczną w książce *Okusiti Slovenijo* (Skosztuj Słowenii), której autorem jest Dr Janez Bogataj (2007 r.). Produkt przedstawiono również w szeregu publikacji promocyjnych, takich jak trójjęzyczna publikacja *Do odličnosti za dober okus, Slovenija* (z 1998 r.) (*Rise to Excellence for the Gourmet, Slovenia, Dem Exzellenten Genuß Entgegen, Slowenien*), *Edamus, Bibamus, Gaudeamus* (projekt Interreg III, 2006 r.), *Kras in Kraške posebnosti* (Kras i jego specjalności) (program Phare), *Pomlad Kraških dobrot* (Rozkwit kuchni Krasu) (projekt pilotażowy Krasu, 2001 r.), *Dobrote Krasa in Brkinov* (Przysmaki Krasu i regionów Brkini) (gmina Sežana, 2010 r.) itp.

Producenci wyrobu „Kraška panceta” biorą udział w Międzynarodowych Targach Rolno-Spożywczych w mieście Gornja Radgona, na których przez ostatnie dziesięć lat produktowi temu przyznawano wysokie wyróżnienia i nagrody.

Odesłanie do publikacji specyfikacji:

(Artykuł 5 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 510/2006)

http://www.mkgp.gov.si/fileadmin/mkgp.gov.si/pageuploads/Varna_hrana/junij2010/Spec_Kraska_panceta.pdf

INNE AKTY

Komisja Europejska

2012/C 48/10	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	23
2012/C 48/11	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	28
2012/C 48/12	Publikacja wniosku zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	32

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

